

ԱՐ ԱՐ

Արմենիա

Հրանտիկ
Բագրատիկ
Գրիգորիկ

ՀԱՅՈՎԱԿԻ ՀՐԱՄԱՆԱԴՐԻ ԵՐԱԿԱՆԱԴՐԻ ՀԱՅ ՊԱՏՐԻԳՈՒԹՅՈՒՆ
Խ. ՏԱՐ — ԵՐԵՎԱՆ 1949

—=Ս Ա Ր Ա =—

Ի Գ. Տ Ա Ր Ի — Ն Ա Ր Շ Բ Ձ Ա Ր

1949

Հ Ա Յ Ե Մ . - Դ Ե Կ Տ .

Թ Ւ 11-12

ՀԱՅՈՒՑԵԱԼ

ԱՄԵՆ. S. ԿԻՒՐԵՂ Ս. ՊԱՏՐԻԿԵ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԵՒ

ԽՄԲԱԳԻՐԱԿԱՆ

Հանգիստ՝ Ամեն. Տ. Կիւրեղ Ս. Աբեղապսկ. Խարայիշանի՝ Երանացնորդ Պատրիարքին Առաքելական Ս. Արքուոյն Երևանայէմի (1895-1949).	290	
Կենսագրական զիներ՝ Հանգուցեալ Տ. Կիւրեղ Մթ. Աբեղապսկ. Խարայիշանի.	293	
Նորին Ս. Օծուրին Տ. Տ. Գարեգին Կարողիկոսի զամբանականը Ս. Ցակոր Մայր Եկեղեցիի մէջ՝ Հանգուցեալ Պատրիարքի Դադաղին առջեւ.	296	
Անձնդիր Պատրիարք.	ՊԱՐԴԻՆ Վ.Մ. Վ.ԲԱՆԿԱՎԵՏ	300
Տպաւուրիւններ Հանգուցեալ Տ. Կիւրեղ Ս. Պատրիարքին.	ՊԱՐԴԻՆ Վ.Մ. Վ.ԲԱՆԿԱՎԵՏ	301
Ս. Պարզմանչաց Վարժարանի Տեսուչը.	Գ. ԳԱՐԻԿԵՆԻՆ	303
Ուստիդ օրը.	ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ Վ.ԱՐԴԱՎԵՏ	307
Սուրբը.	ՏՕՔ. Մ. ՏԱՐԵՍՍԱՆ	308
ՍՈՒԳԻ ՕՐԵՐ		
Վախճան եւ բաղում Երանացնորդ Տ. Կիւրեղ Ս. Պատրիարքի.	309	
— Մահին առաջ.	309	
— Եախազաւասական Տեղեկացիւ.	310	
— Անմիջական կարգադրուրիւններ.	311	
— Վեցին Օծում.	312	
Ն. Ս. Օծուրին Տ. Տ. Գարեգին Կարողիկոսը մեր մէջ.	315	
Ենորիակալիք.	317	
Հոգինանցստեան արարողուրեան պատօնապէս ներկայ եղողներ.	318	
— Հոգեւոր պետեր եւ ներկայացուցիչներ.	318	
— Կառավարական պատօնատարներ.	319	
— «ՄԱԿ»ի եւ Միջազգային Կարմիր Խաչի ներկայացուցիչներ.	320	
— Հիւապառուներ.	321	
Մաղկեպասկ դրկողներ.	319	
Ցաւակցական ներազիրներ.	319	
Ցաւակցական նամակներ.	324	
Ս. ՑԱԿՈԲԻ ՆԵՐՄԵՆ		
— Ընթուրին Պատրիարքական Տեղապահի.	334	
— Վեհ. Տ. Տ. Գարեգին Կարողիկոսի այցելուրինը Ն. Վ. Ալյասլա Թագաւորին.	334	
Ս. Ցաւուրեան նրդենք.	336	
Հոգ. Տ. Պակ Վրդ. Թումայեան Հոգեւոր նովիւ Լոնտոնի Հայոց.	337	
Գեր. Տեղապահ Տ. Եղիշ Վրդ. Տերեկեան Խարայէլի մէջ.	337	
Քառասուննի հանդիսուրիւններ.	338	
Ամսութայ լուրեր.	339	
Խօրք եւ նիւթ.	341	
Ցանկ նիւրոց 1949 տարւոյ.	342	

—Ս Պ Ո Յ Ն —

ԻԳ. ՏՈՒԻ — ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

1949

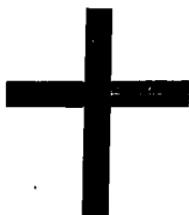
« ՆՈՅԵՄ - ԴԵԿ. »

ԹԻՒ 11-12

ՀԱՅԿԱԿԱՆԱ

ԱՄԵՆ. Տ. ԿԻՒՐԵԴ Ա. ՊԱՏԾԻԿՐՔ

ԽՄԲԱԳԻՐԱԿԱՆ

ՀԱՆԳԻՍ

ԱՄԵՆ. Տ. ԿԻՒՐԵՂ Ս. ԱՐՔԵՊՈՎԿ. ԻՄՐԱՅԵԼԵԱՆԻ

ԵՐԱՆԱԿԱՆ ՊԱՏՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ Ս. ԱԹՈՌՈՅՆ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ

1895-1949

Ս. Յակոբեանց Միաբանութիւնը, խորունկ վշտով և անմիջիթար սուղով, կը յայտնէ մահը իր սիրեցեալ Հօր և պատուական Պետին, Ամեն. Տ. Կիւրեղ Ս. Արքեպիսկոպոս Խորայէլեանին, որ հանգեաւ ի Տէր Հոկտեմբերի 28, Աւրբաթ կէսօրէ առաջ ժամը 9-ին Պէյրութի Ամերիկեան հիւանդանոցին մէջ :

Անոր հնագամեայ պատրիարքութեան զուզադիպեցան իրարու յաջորդող աղէսաներ, իր մահը վերջնը եղաւ այդ դժբախտութիւններուն, զրկելով ինչպէս զինք, այնպէս ալ Ս. Աթոռոյ իր հաւագոյն զործունէութեան արզափիքներէն, այս պարագան աւելի քան տրոտում կ'ընէ զմեզ, անմիջիթար իր մահուանը մէջ։ Սակայն Ճիրով ծառայութեան նույիրուած իր աւելի քան քառորդ դարը ըրած էին զինք արժանի ազգին և Միաբանութեան զնահատանքին։

Հանգուցեալի կեանքի եւ զործունէութեան շրջանը նույիրումին մէջն անցաւ Ս. Աթոռոյս բարզաւաճման, և ինքը հաւատարիմ ուխտեալը կեանքի այդ կանոնին և անոր պահանջած լրջութեան, եղաւ իր կոչումին մարզը, եւ իր գանական կեանքի քառորդ դարը օգտակար շրջանը կազմեց բոլորանուէր ծառայութիւններու, Ս. Աթոռոյ շահերուն ի սպաս։

Ամէն բանէ առաջ վանական մը եղաւ ան, վանական մը զուցէ երբ քառորդ դար առաջ կալկաթայի Մարդասիրական ձեմարանին, ապա նոյն քաղաքի համալսարանին մէջ կը բոլորէր ան իր ուսման բարձրագոյն ընթացքը։ Այդ էր պատճառ անտարակոյս որ ի Հնդկաստան նույիրակ գացած Տ. Թորգոն Մըրագանի ետեէն անիկա պիտի թողուք փառքի և ոսկիներու այդ ոստանը, երբ իր առջին բաց ունէր աշխարհիկ բոլոր յաջողութեանց ճամբաները, ինքզինքը տրամադրելով շատ աւելի գեղեցիկ և սրտառուչ պարտականութեան մը կատարումին, — սպասը Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ — ։

Խոռոչի, արիւնի և յոյսի օրեր էին Թորգոմ Սրբազնի նույիրակութեան տարիները : Հանգուցեալ Տ. Կիւրել Ս. Պատրիարքը մազնիսուած անոր անձէն, և բարձրաթուշ եկեղեցականի հմայքէն, պիտի հետեւէր անոր, իրագործելու իր տարիներու երազը : Թորգոմ Սրբազնին իրեւ քարտուղար, կուզայ Եգիպտոս, և կը կարգուի քարտուղար առաջնորդարանի և ուսուցիչ Գալուստեան վարժարանի : Երեք տարիներ վերջ Երուսաղէմ է ան, նույիրուելու համար Հայ Եկեղեցւոյ գերազոյն ամբարտակներէն մէկուն ծառայութեան : Իրեւ եկեղեցական մը որ կը խօսէր պետական լեզուն պահանջելի կատարելութեամբ, ան շուտով պիտի ըլլար պետական շըլանակներու և Ս. Աթոռոյոյ յարաբերութեանց միջն բարերար և երկուստեք զնահատուած պաշտօնեան, զինքը կանխող երեք պատրիարքներու շըլանին : Հանգուցեալը իրեւ օտար յարաբերութեանց մարդ, զիտէր ընդունիլ բոլորը, խօսելով անոնց լեզուն և ձգելով տպաւորութիւն թէ հանգամանաւոր և թէ զրոսաշըլիկ այցելուներու վրայ : Այն օրերուն, երբ տակաւին Ս. Աթոռը օժտուած չէր երիտասարդ և որոշ պատրաստութիւն ստացած հոգեւորականներու փաղանգով, հանգուցեալ Տ. Կիւրել պատրիարքը լաւագոյն եւ միակ ընդհեռէլ ոյժն էր Ս. Յակոբին, և մասց միշտ լաւագոյն ոյժերէն մին վանական արտաքին և ներքին կեանքին համար :

Իր հոգեւոր ասպարէզի առաջին օրերէն, Հանգուցեալը ժրաշան ուսուցիչը, փոխ-տեսուչը պապ տեսուչը եղաւ Ժառանգաւորաց և Ս. Թարգմանչաց Վարժարաններու, այն օրերուն՝ երբ կրթական այս հաստատութիւններու մէջ, Ժամանակի պահանջներուն համընթաց իմացական ու հոգեկան նոր մակարդակներ շնչելու ճիգեր սկիզբ կ'առնէին : Իր ջանքն ու ճիգերը օգտակար եղան մանաւանդ, երբ Հայաստանեաց Եկեղեցւոյ սպասին համար մատաղ հոգիներու մէջ կը ջանար ստեղծել աշխարհիկ դիրութիւններու ընդէմ սրաւազին նույիրման և զոհողութեան զօրաւոր զգացումներ՝ Ժառանգաւորացուներու հոգիներէն ներս :

Իրեւ Եկեղեցական, հանգուցեալը կը մարմաւորէր մեր Եկեղեցւոյ լաւագոյն աւանդութիւնները, կուզար քահանայական ընտանիքէ մը, և իր հոգիին ու անձին մէջ կը կրէր հայ Եկեղեցականին աւանդական մտապատկերին լիւալիք արտացոլում : Իրեւ լուսարարապես պահեց իր վարկը, իսկ Մեսրոպ պատրիարքի հիւանդութեան վերջին օրերուն, վանքին ենթարկուած ներքին տակնապի ընթացքին, Հանգուցեալի ցոյց տուած աթոռանուէր կորովը ընդէմ անոնց՝ որոնք տղայամտօրէն ստեղծեցին և դրսերեցին այդ գժտութիւնն ու երկապակկութիւնը, վնասելով հաստատութեան վարկին և զոհողութիւններով ձեռք բերուած աշխատանքին, վեր կը մասց ամէն զնահատանքէ : Բոլոր այդ տրտութիւններու ընդէմէջէն, Հանգուցեալը զիտցաւ անկուն եւ հաւատարիմ մնալ հաստատութեան ներքին շահերուն և պատուին :

Նախորդ բազմարդին պատրիարքներու օրով սկզբնաւորուած և բարզաւած կրօնական, կրթական անտեսական և ժողովրդային ծառայութեան համար թափուած ջանքերը, և ստացուած արդիւնքները, կը յուսայինք որ նոյն արդիւնաւորութիւններով պիտի կարենային շարունակուիլ իր օրով, սակայն դժնդակ և անսախընթաց պայմաններ միջամտեցին և անկարելի ըրին իր և սուրբ

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ ԳԻԾԵՐ

ՀԱՆԳՈՒՑԵԱԼ, Տ. ԿԻՒԹԵՎ, ՄՐԲ. ԱՐՔԵՊՈ. ԻՄՐԱՅԵԼԵԱՆԻ

Հանգուցեալ Տ. Կիւթեղ Պատրիարք ծնած է ի Նոր-Ջուղա (Պարսկաստան) 1895 Յունուար 6-ին եւ մկրտչուած 15-ին Ս. Դրիգոր Հուսաւորիչ Եկեղեցւոյ աւազանին մէջ, ձեռամբ իր հօրաքրոջ ամուսնոյն Տէր Հմայեակ Թհնյ. Մինասեանի եւ կոչուած Տիգրան:

Վեցերորդ զաւակն է Նոր-Ջուղայից Տէր Մաշոց Աւագ Թհնյ. Իսրայէլեանի եւ Տիրունի Մերցանի, ծնեալ Խաչանեան, երկուքն ալ այժմ հանգուցեալ:

Ունեցած է հինգ քոյրեր եւ մէկ եղբայր՝ Մարթա, Մարիամ, Ղազարոս, Դշխայ, Եղիսաբեթ եւ Տիգրանունի, որ ամստանացած եւ զաւակներու տէր, բացի Եղբայրին ու Տիգրանմայ ուսուցչական պաշտօնավարութենէն յետոյ ի Կալկաթա. Էւ ի Նոր-Ջուղա Սարկաւագունի ծիռնազրուած է Սարգստանական Թեմակալ Գերաշնորհ Տ. Ներսէս Արքեպիսկոպոս Մէլքըթանգեանի ծիռովկ եւ այժմ կը կառավարէ Նոր-Ջուղայի Ս. Կատարինեան երերուկէս դարեան կուսանաց զանքը:

Հոգեկոյս Պատրիարքը իր նախնական կրթութիւնը ստացած է յաջորդարար Նոր-Ջուղայի Ս. Կատարինեան, Գէորգ Թանանեան եւ Կերորոնական վարժարաններու՝ մէջ 1900 - 1907 :

1907 - ին կը զրկուի Մադրաս, հօր մօտ, եւ կը շարունակէ իր ուսումը St. Joseph եւրոպական վարժարանին մէջ: 1908 - ին հօր հետ կը տեղափոխուի Կալկաթա եւ կը մտնէ տեղույն Հայոց Մարդասիրական ճեմարանը իրեւ գիշերօթիկ աշակերտ:

1911 - ին Գէորգ Թուրեանի տիկուութեան օրով Կ'աւարտէ ճեմարանի ընթացքը եւ նոյն տարւոյն մէջ Կալկաթայի Համալսարանի Matriculation ընստիթեան մէջ յաջողութեամբ ձեռ կը թիրէ Համալսարանի Վկայականը: Գէորգ Թուրեան որ իր երիտասարդութեան երուսալէմի ժառանգաւորացին աշակերտած՝ դասընկեր եղած է Հոգեկոյս Մեսրոպ Ս. Պատրիարքի, ճեմարանի աշակերտութեան յանախ կը պատմէ եղեր նաեւ իր երուսալէմի կեանքէն, եւ այն օրերէն իսկ Նորին Ամենապատուութեան մէջ կը ծնի Հայ երուսալէմի սէրը: Նորին Ամենապատուութիւնը իր հօրը հանութեամբ 1911 - ին Կալկաթայի Bishop's College կը մտնէ Աստուածարանական դասընթացքի հետեւյու: Իրեւ նախապատուութիւն ընդհանոր զարգացման համար կը հնանի նախ Համալսարանի Intermediate Arts-ի բարձրագոյն դասընթացքին եւ Կ'աւարտէ զայն: Այնուհետև կը պատրաստուի սարկաւագական ծեռնազրութեան համար օգտուիլ կարենալու Bishop's College-ի Կանոնական մասնաւոր տրամադրութիւններէն: Այդ օրերուն սակայն վրայ կը համնի 1914-ի Մեծ Պատկանաց եւ կը խափանէ իր ծրագիրը:

Բայց, շուտով Կալկաթայի Մարդասիրական ճեմարանի Հոգաբարձութեան կողմէ ուսուցչութեան կը հրաւիրուի եւ կը ստանձնէ այդ պաշտօնը, յարմար ժամանակներու վերաբանելով իր կեանքի բուն նպատակին իրագործումը:

1916 - ի վերջերը Հնդկաստան կը ժամանէ Հոգեկոյս Թորգում Ս. Պատրիարքը, իր-իւ Հնդկահայոց Կաթողիկոսական Նուիրակ: Շուտով կը ժանօթանայ ճեմարանի ուսուցիչ Պր. Տիգրանի հետ եւ առաջին օրէն կը համակրի: Ճեմարան կ'այցելէ, դասա-

ւանդութեանց ներկայ կը գտնուի եւ ի միջի այլոց յատկապէս կը գնահատէ նաեւ անոր աշխատանքները :

Հոգելոյս Սրբազնի ներկայութիւնը բնականաբար առիթ կը ստեղծէ որ Պր. Տիգրան կերագառնայ իր փայփայած նպատակին : Սարկաւագական ձեռնադրութեան խնդրանք կը ներկայացնէ : Խնդրանքը ընդունելով նանդեռ, ի յարգան և կեղեցական կարգապահութեան՝ կը տեղեկացուի Մայր Աթոռ, անկէ ստանալու համար պաշտօնական արտօնութիւնը : Ժամանակ մը վերջ, երբ Սրբազնն նուիրակը կը պատրաստուի Ռանգուն մեկնի, կը հրաւիրէ զինք որ միանայ իր առաքելութեան : Ռանգուն հասնելն երեք ամիսներ վերջ հեռագրաւ կը կրկնէ այդ հրաւէրը, Սինկափուրի մէջ հանդիպելու կարգադրութեամբ : Հոգելոյս Սրբազնը հրաւէրը կ'ընդունի ու կը բաժնուի իր սիրելի ծննմարանէն եւ աշակերտներէն :

1917-ի Մայիս 1-ին՝ տասներկու օքերու տաժանելի ծովային ճամբորդութեանէ վերջ, կը հասնի Սինկափուր : Ամիս մը վերջ կը հասնի նաեւ Սրբազնն նուիրակը իր երկու ուղեկցներով : Վերջիննելլը կը քաժնուին եւ կը մեկնին դէպի եղիպտոս Սէյսանի ճամբորդ եւ անոնց պաշտօնները կը փոխանցուին Հոգելոյս Պատրիարքին Զոյգ պաշտօններու վրայ Կ'աւելնայ նաեւ Սրբազնն նուիրակին առողջութեան հոգը, որ ժանր հանգամանք ստացած էր արդէն : Հոգելոյս Պատրիարքը Սրբազնն նուիրակի առաքելութեան եւ կեանքի պահովութեան համար ոչ մէկ զոհողութեան առջեւ կ'ընթրկի ի սպաս գնելով իր երիտասարդութեան ամբողջ կորովք : Այս բոլորանուէք յարգանքն ու սէրը այնքամ խորունկ տեղ կը գրաւէ իր մէջ որ կը մնայ տեւականուէն մինչեւ Եղիպտոս - Երուսաղէմ, եւ մինչեւ անոր կեանքի վերջին վայրկեանի՞ բանեթեք տարիներ :

Սինկափուրէն կը ճամբորդին ձափա, Սոււմաթրա, վերստին Սինկափուր, Ռանգուն եւ Կալկաթա, ուր կ'ընդունով Ս. Էջմիածնէն սպատուած սարկաւագական ձեռնադրութեան կոնդակը՝ ստորագրուած Գէորգ Ե. Վեհափառ Հայրապետէն :

Հանգուցեան Թորգոմ Սրբազնն Կալկաթայէն կը մեկնի դէպի Պոմայէ իր անբաժան ընկերով եւ անկէ ալ դէպի ծիպութի, սակայն Կարմիր Ծովի մէջ սաստիկ տենդի բռնուելով նաւի թշշկի խորհուրդով ճամբան կը շարունակէ դէպի Փօրթ - Սայիդ, ուր կը հասնի անվտանգ 21 Մարտ 1918-ին եւ կ'ուղեւորի Գահիրէ :

Հոգելոյս Պատրիարքը Գահիրէի մէջ ուսուցիչ կը կարգուի Գալուստեան Ազգային Վարժարանին եւ քարտուզար Առաջնորդարանին : Այդ զոյգ պաշտօնները կը վարէ շարունակարար երեք տարիներ եւ երկու Հաստատութեանց կորմէ ալ գնահատութեան Կ'արժանանայ իր արդիւնաւոր եւ հաւատարիմ գործնէնութեան համար :

1921-ի Սեպտեմբերին երբ Հանգուցեալ Թորգոմ Սրբազնն երուսալէմ կուգայ Միջագետքի հայ որբը հոն փոխանցելու մասնաւոր պաշտօնով, Ն. Ամենապատուաթիւն կ'ընկերանայ Սրբազնին իրեւ անոր անձնական քարտուզարը, հաստատուելիք որբանոցի աշխատանքներուն համար : Այդ առթիւ Կ'արժանանայ Սմէն. Դուրեան Պատրիարքի սիրոյն եւ համականքին եւ անոր առաքարկով ինչպէս նաեւ Սերուայ, Դաւիթ եւ Մատթէոս վարդապետներու փափարով, կը մտնէ Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան շարքին մէջ 24 Հոկտեմբեր 1921-ին : Երկու ամիս վերջ սարկաւագ կը ծեռնադրովի Տ. Մկրտիչ Սրբավեսկոպոս Աղաւանունիքն : Ու, Առաջին օրէն իսկ իրեն կը յանձնուին ուսուցչական պաշտօն՝ ժառանգաւորաց Վարժարանի մէջ, եւ քարտուզարութիւն Ս. Սթոռոյ Դիւաններուն : 1922-ին կ'ընտրուի Փոխ - Ատենադպիր Միաբանական Ընդհ. Ժողովին եւ ապա Ս. Ատենադպիր :

1923 Յուլիս 10-ին արելայ կը ծեռնադրուի ծեռամբ Ամեն. Դուրեան Ս. Պատրիարքի Ս. Յակոբայ Ճանարին մէջ, Մամբէ եպս. Գալգայեանի հետ՝ այժմ ի Գալիքօրնիս եւ կը կոչուի Կիւրեղ :

1924 Յուլիսին կը կարգուի Փոխ - Տեսուչ ժառ. Վարժարանի եւ ազգային երկսեռ նախակրթարանի. 1925-ի Մայիսին կը նշանակուի Տեսուչ Զեռագրաց Մատենադարանի. 1926-ի Նոյեմբերին Վարդապետական մամնաւոր գաւազանի աստիճան կը ստանայ Հոգելոյս Տ. Մետրոպ Սրբազնէն եւ լանջախալով եւ ծաղկեայ Վիլոնով կը պատուուի Դուրեան Պատրիարքէն :

1929-ի Օգոստոսին Կ'ընտրուի անդամ Տնօրէն Ժողովոյ եւ կը շարունակէ մինչեւ 1932. 1930-ի Մայիսին կը կարգուի միանգամայն Տեսուչ ժառ. Վարժարանի եւ Ծնօւայարանի եւ Սրբոց Թարգմանչաց Ազգ. Երկսեռ նախակրթարանի: Առաջինը կը վարէ մինչեւ 1932 Հոկտեմբեր, իսկ Երկրորդը մինչեւ 1939 Հոկտեմբեր:

Հոգելոյս Տ. Թորգոմ Սրբազնի Պատրիարք ընտրուելուն առթիւ 1931-ի Հոկտեմբերին Գանձիք զացող Հրաւիրաք Յանձնախումբին անդամներէն մին կ'ըլլայ:

1932-ի Հոկտեմբերին կը նշանակուի Մատենադարանապետ Ս. Աթոռոյ Կիւլպէնկեան Մատենադարանի, պաշտօն մը որ Գրչագրաց Մատենադարանապետութեան հետ կը վարէ մինչեւ 1939:

1933-ի Օգոստոսին անդամ կը նշանակուի Ս. Աթոռոյ Գանձատան Յանձնախումբին:

1939 Ապրիլն Հոգելոյս Մետրոպ Պատրիարքի պատրիարքական ընտրութեան աւտեն հնագանուն ցանկի մէջ կ'անցի ՅՈ ծայնով գրաւելով Երկրորդ տեղը: Նոյն տարիուան Մայիսին Կ'ընտրուի Լուսարարապետ: Յուլիսին Հոգելոյս Ս. Պատրիարքէն կը աստիճայ Մայրագյոյն Վարդապետական աստիճան: 1941-ի Փետրուարին Միաբանական Ընդհանուր ժողովը 28 բոլէով նպիսկապութեան աստիճանի արժանաւորութեան որոշում կուտակ եւ Հոգելոյս Ս. Պատրիարքէն Կ'ընդունի եպիսկոպոսական Վկայականը: — Նոյն տարւուան Ապրիլին Ս. Էջմիածին կ'ուղեւորի իբրև Ս. Աթոռոյ Պատրիարք մանակցելու կաթողիկոսական ընտրութեան ես նպիսկուուս ծեռնադրուելու:

1944-ի Յուլիսին Հոգելոյս Տ. Մետրոպ Ս. Պատրիարքի մահէն վերջ միամայնութեամբ Տեղապահ կ'ընտրուի Միաբանական Ընդհանուր Հոգելու կողմէ իսկ Հոկտեմբերին՝ Պատրիարք, ծայներու բացարձակ առաւելութեամբ:

Դժմդակ հանգամանցներ, եւ մեծ աղէտներ գուգակիացնեան իր պատրիարքութեան: Վերջին աղէտը եղաւ իր մահը, Պէտքութի Ամերիկեան Հիւանդանոցին մէջ՝ ողնահարի վրայ կատարուած գործողութեան մը պատճառաւ, այնպէս որ Տ. Կիւրեղ Պատրիարքը մլրցաւ իրականացնել ինչ որ Կ'սպասուէր իրմէն:

Աւելի բախտաւոր օրերու մէջ գուցէ ան կարենար ընել աւելին, քան ինչ որ իրևն պատեհութիւն տրուեցաւ ընելու, սակայն ան ջանաց հաւատարիմ մնալ միշտ իր կոչումին եւ այդ միսիթարութեամբ փակեց իր աչքերը:

**ՆՈՐԻՆ Մ'. ՕԾՈՒԹԵՒԽ Տ. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆԻ Ա. ՅԱԿՈԲ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԵԶ
ՀԱՆԳՈՒՑԵՍԼ. ՊԱՏՐԻԱՐքի ԴԱԳԱՂԻՆ ԱՌՋԵՒ**

“ՎԱՍՆ ՔՈ ՄԵՌԱՆԻՄՔ ՀԱՆԱՊԱԶ.,”

Այս խօսն առնուած է Պողոս առաքեալի առ Հռոմայեցիս գրած բրդի Ը. Գլխից, որ նորա գրուածների մէջ ամենալաւ հատուածներից մէկն է, կրօնական խորը ապրումներով եւ խորհուրդներով լեցուն, հութրամ գէպի Քրիստո, գէպի նումարիս հաւաս եւ իրական նոզեւոր կենանից: Խարդիկային ապրումների էութիւնը, խորհուրդը մահն է, խսկ նոզու խորհուրդը, էու թիւնը կենանք եւ խաղաղորդին:

Այս միմքը սովորական հասկացողութեամբ հակառական է: Առօրեայ կեանիք մէջ տեսնում ենք, որ մահը կեանիք վախճանն է, ուրեմն եւ ինչպէ՞ն կարօղ է նա անմահութիւն բերել. այդ բնական չէ եւ ոչ տամարանական ըստ երեւոյքին: Բայց մենք երիտունաներս եւ ամենայն բարեպատճ մարդիկ հաւատում ենք այդ հեացին. աւետարանական ամբողջ հարողութեան էութիւնն է այդ, անձի կարսեամբ կամ զոհաբեութեամբ կեանիք ստանալ. «Ո կորուսց զանձն իւր, զսց զեա»: Նաև առիբներով կրկնում է Տէրը այս միմքը եւ իւր օրինեալ կեանիք կենդանի ապացոյցը տախս իւր հաւատացեալներին. անձնութրութեան, զոհողութեան եւ ծառայութեան գաղափարն է այդ յօդու ըշապատի եւ հասարակութեան: Այս է ուղին բարձրանալու գէպի անմահութիւն: Առաքեալի խօսք՝ «Վասն նո մեռանիմք հանապազ»; այս մեռն է. եսականի, անձնականի նութրումը բարիի, յափտենականի իրականացման եւ յաղթութեան, որ Աստուծոյ բազաւորութիւնն է:

Մարդկային նոզին մեծ է եւ բազմակողմանի, ինքնասինեան մի մեծ սիեզերէ. ըստ այնմ էլ նորա գործունեութեան ըշաներն ու ասպարէզներն էլ բազմատեսակ: Մէկը բանասեղծ է, միւրը վիպասան, երրորդը նկարիչ, չորրորդը նարտարապետ, երաժիշտ, բարեզործ..., եւ եթէ ամենն էլ իրենց տաղանդն ու տնօրին, իրենց երկրաւոր կեանիք «Տնեսութիւնը» գործադրում են, տնում, աշխատում բարձրացնելու իրենց նոզիների հետ եւ մարդկանց նոզիները գէպի վսեմն ու ազնիւր, գէպի երկանինը, տարբեր ուղիներով, մեռանում են Աստուծոյ համար:

Բայց կայ մի ծառայութիւն, կեանիք կօջում, որ մեզ վերայ արտախոյ

կարգի պարտաւորութիւն եւ պատախանատութիւն է դնում, այդ եկեղեցական կոչումն է, որ նևանակում է նուիրուիլ մարդկանց նոգիների բարձրացման եւ բարյական կատարելութեան գործին, կրօնական բառով՝ նոգիների փրկութեան գործին։ Չեր ուշաբռութիւնը կը կամենանք հրաւիրել պատախան այն մեծ եւելոյի վերայ, թէ ինչո՞ւ կրօնի նիմեադիրները միայն յարգանքի եւ զնանատութեան առարկաներ չեն, ինչպէս անցեաի մէջ երեւան եկած մեծ մարդիկ, այլ պատախան եւ երկրպագութեան։ Այդ ապացոյցն է եւ կրօնի մեծ, արտայոյ կարգի նևանակութեան, նաև նոգեկան ուրիշ մեծ ստեղծագործութիւնները։ Հաս այս էլ ծանր է, դժուարին նոգեւորականի պատօնը, բարյանուէր ծառայութեան վերև մատնանուած ուուրք նպատակի համար։ Սոլյուրաքար նեռուական ենք համարում պատերազմի դաստում հայրենիքի պատութեան համար մեռնողների կեանցը, բայց ոչ պատկառ հեռուական է «հանապազ մեռնողների» կեանցը, որոնք իրենց կենզանութեան ամբողջ իւղը նուրիում են նրազի լուսոյ յարաւութեան համար մինչեւ վերջնական մարումը իրենց երկրաւոր կեանցի։ Ի հարկէ այս մեր զադափարական հասկացողութիւնն է եկեղեցական կոչման համար։

Բ.

Հանգուցեալ Տ. Կիւրել՝ Պատրիարքը, մարգկային կարողութեան սահմանների մէջ, անցել է այս ճանապարհը ծառայութեան։ իրեւ ուսուցիչ Կալկարայի Մարդասիրական Ճեմարանում եւ այստեղ ժառանգաւորաց եւ Թարգմանչաց դպրոցների մէջ, իրեւ անդամ այս դարաւոր Միաբանութեան վարել է կարեւու պատօններ, որպիսիք Մատենադարանապետութիւնն էր եւ Լուսաւարապետութիւնը, այս Արոռի գիտական աշխատանքների կատարման եւ եկեղեցական ընդարձակ պատախան կարգաւորութեան համար պատախանատու պատօններ։

Նորա պատրիարքութեան ցշանն սկսուեցաւ ամենազժուարին պայմանների մէջ։ Մրգազն Մեւրով Նեանեանի պատրիարքութիւնը ցնցուած ներքին անհամաձայնութիւնների եւ Միաբանութեան մի մասի պախարակելի ընթացքով, ժամանակ էր հարկաւոր այդ սփորութիւններից յետոյ՝ խաղաղ եւ ներդաշնակ, նոցեւոր, շինարար կեանք ստեղծել վանիք պարհսպների մէջ, բայց վրայ հասան պաղեստինեան ներքին կոիսները, երբ մեր պատրիարքարանը դարձաւ մեցման ասպարէզը կողմերը բաժանող կոուողների համար։ Պէտք չունինք ձեզ նկարագրելու Միաբանութեան եւ վանիք պարհսպների մէջ ապաստանած հազարաւորների վիճակը առանց սննդի եւ կեանցի համար անհրաժեշտ միջոցների։

Զը լինէր այս Միաբանութիւնը եւ նորան գլխաւորող պատրիարքը, բոլոր զոհ կ'երային սովոր եւ պատերազմին զուգընթաց ահաւիրքներին, համանարակ հրաւագութիւններին եւ գէպի մահ տանող նոգեկան յուզումներին եւ ցնցումներին, առանց պատախանութեան եւ հօգացողութեան։ Այն

հազարաւոր կանայք եւ կայտառ երեխաներ, որ լցուած են վաճիքի բակերը, այն հազարաւոր բարեպատճերը, որ մասնակից են այս յուղարկաւորութեան, եւ լցուած այժմ տանարը, եւ սրահները, զոհ զնային զուցէ մահուան անողոք մահզադին: Հանգուցեալի ժնորհին էր, որ հախազգութեամբ հոգացուած էին սննդեան եւ հիւանդութիւնների առաջն առնելու որու միջոցներ, Միաբանութեան աշխատութեամբ էր տեղաւորած ժողովուրդը վաճիքի էկթերի եւ պարիսպների մէջ, կարգաւորած նրանց մաքրութեան եւ առողջապահական խնդիրները: Դժուար է երեւակայութեամբ պատկերացնել այն հոգու պատրականութեան զիտակցութեան տակ, որ ապրեց հանգուցեալր իւր կեանի այս վերջին ցշանում: Վաճիքի հասուրաբեր կարեւոր կալուածները վիճասուած կամ փշացած, ուրեմն եւ փորչացած նորա եկամուտները, սննդնկ, բժշկական օգնութիւն հայրայրի անցործ եւ անօքնական ժողովրդի համար, գերազո՞ն մեռնին էր վասն Ասուծոյ եւ նորա ժողովրդի համար: Այսպիսի հոգսերով ամփսներով անհանգիս, օգնութեան կոչերով դիմեց Սփիւռքի հայութեան եւ մեղմացրեց ահազին կարիքը այս ժողովրդի կեանի փրկութեան համար: Մահուան տագնապի մէջ անզամ նորա հոգին զրադուած էր այդ հոգսերով, ինչպէս երբեմն արտայատում էր կցիսուր խօսերի մէջ:

Նորա կցիսուր խօսերը վաճիքի եւ ժողովրդի մասին բող կենդանի կոչ դառնայ մեր ժողովրդի եւ նորա հասուատութիւնների ականջին, շարօնակելու իւրեան եղբայրական օգնութիւնը իւրեան աղէտեալ եղբայրներին: Երբ Պաղեստինի եւ Երուսաղէմի հայութեան մի մասը որ եւ է կերպով պատապարուի է դրացի երկիրների մէջ, դեռ եւս նազարաւորներ ապրում են վաճիքի պարիսպների մէջ, որնց շատերը անզործ եւ ամեկառող վաստակելու իւրեան հացը, ուրեմն եւ կարօս օգնութեան: Աէսէ է պահպանել այդ փրկուած բեկուները մինչեւ բնականոն կեանի ստեղծուի եւ ամէն մարդ իւր տունն ու տեղը գտնէ:

Բայց հանգուցեալի մահուանութիւնը միայն ժողովրդի կեանի փրկութիւնը չէր, այլ եւ մեր հայութից ժառանգութիւն մնացած հազարաւոր ձեռագրեաների, մատենադարաննի, սրբութիւնների եւ գեղարուեսական մնացորդների փրկութիւնը: Ճշնարիս է, կոռուու կողմեն էլ այդ կողմից ուշադիր են եղել վիճասել եւ խնայել մեր մասկութային հաստատութիւնները, տանարը, բայց անխուատիկի էին վիճասերը հակառակ կոռուունների ուշադրութեան: Գոհ լինենք, որ մեր վիճասները առաւելապէս նիւթական են, քան մասկութային:

4.

Սիրելին, Երուսաղէմը մէկն է այն հաստատն սիւներից, որոնց վերայ կանգնած է Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ ամբողջութիւնը, իւր Երկնամերձ զմբէրավ, որ պէտք է մեր ամենամեծ զուրգուրանի առարկան մնայ: Երուսաղէմը մեր Եկեղեցու միջազգային Երիսոնէութեան կեդրոնն է. մեր

հայրերի, քազաւորների եւ հոգեւորականների ջամփերով, հաւասար իրաւունք ունինք, երիսոններական նին՝ Օրբուսի եւ կարոլիկ եկեղեցիների հետ։ Այսեղ է զետեղուած հայ ձեռագիրների եկրորդ մեծ ժողովածուն, մօս 4000 պատմական, գեղարուեսական, մատենագրական, վարդապետական եւ փիլիսոփայական բովանդակութեամբ։ Այս Աթոռը հաւամիլ է եւ պահպանի այդ գանձը, որ կենդանի կապն է ներկայի եւ անցեալի մէջ։ Երուսաղէմի մեր վանիք մի իրական քանզարան է մեր հոգևոյ ստեղծագործութեան, գրեթէ բոլոր ճիշդերի համար։

Նորա Միաբանութիւնը օգտագործել է ըստ հնարաւորութիւն տուել ուրիշներին օգտագործելու, արձէքսուոր իրաւուակութիւններ կատարելով Զեռագիրներից եւ ոսումնասիրութիւններ միաբանների կողմից։ «Խթն» պարբերական ամսուեան իւր պատուաւոր տեղն է բռնում մեր եկելիցական մամուլի մէջ։ Տ. Եղիշէ, Թորգոն եւ Նսանեան Մեսարոպ պատրիարքների ըջանը եղել է հոգեւոր եւ մատոր վերազարնումի մի նոր ըջան։ Կը մաղթենք, որ Աստուած հանգուցեալի փախարէն նոր արռուակալ ընորհէ այս Առաքելական Հայաստութեան եւ ոյժ ու կարողութիւն նորա Միաբանութեան, որ ոչ միայն շարունակէ պահպանի յաւերժաբար Ս. Տեղեաց մէջ ունեցած իրաւունքները եւ մշակութային գանձերը, այլ եւ նոր մշակներ հասցնէ Հայաստաննեայց Եկեղեցու անդաստանների համար։

Մեր ներկայութիւնն այսեղ ապացուցն է Կիլիկիոյ Աթոռի եւ նորա Միաբանութեան եղբայրական սիրոյ։ Ուրախ ենք աւելացնելու նաեւ որ անկախ դորանից՝ Ն. Մըմենայն Հայոց Կաթողիկոսն էլ յանձնարարել է հեռագրով, իւր ներկայացուցիչը լինել եւ իւր վետակցութեան հետ եւ օրինութիւնները բերել Միաբանութեան այս ժիուր առքի։

Բայց այս օրերում ամբողջ հայ ժողովրդի հոգու աշխերը յառած են դէպի Երուսաղէմ, դէպի նորա Միաբանութիւնը։ «Եւ եթէ վետանայ ինչ մի անդամն, վետանան ամենայն անդամն ընդ նմա. եւ եթէ փառաւորի մի անդամն, խնդամ ամենայն անդամն ընդ նմա»։

Ցանուն Աստուծոյ մենք մի ենք Հայաստաննեայց Եկեղեցու ամբողջութեամբ եւ Հայրապետութեամբ։ Աստուած մեզ հետ լինի մեր տկարութեան մէջ։

ԱՆՁՆԴԻՐ ՊԱՏՐԻԱՐՔԸ

ԱՄԵՆ. Տ. ԿԻՒԲԵՂ Ս. ՊԱՏՐԻԱՐՔ ՀՕՐ ՑԻՇԱՏԱԿԻՆ

«Ես եմ հավիւն բաջ, հավիւն բաջ զանձն
իւր զնէ ի փեայ ախարցա»: (ՅՈՒԼ. Ժ. 21)

Կը սգանք և կ'ողբանք Ս. Աթոռոյն
Դահակալ Ամեն. Տ. Կիւրեղ Բ. Ս. Պատրիարք Հօր անակնկալ և անժամանակ մակը:
«Ժամանակին տեղապահեան մէջ»: «Անժամանակն զանդիք՝ այսօրուան պաշմաններուն մէջ մեծ աղէտ մը», կորուստ մըն է իր մակը: «Անակնկալ», գանձի Ս. Արխուսի Միաբանութիւնը իր մահուան մէջ, «անակնկալի եկաւ, անժամանակն», զանդիք՝ «Պաղեստինի քաղաքական տագնապը որ մօս երկու տարիներէ ի գեր սկսած է, զեռ վերջ մը գտած չէ և Ս. Աթոռոյն բովանդակ Միաբանութիւնը և Պաղեստինի քայրավատին 4 հոգմացրիւ հայ գաղութը պէտք ունէր իրեն, մահաւանդ այս զբժւարին օրերու մէջ: «Տագնապին մէջ պատրիարք ընտրուեցաւ, և տագնապով կը հետանյ մեզմէ անուշ և տրուամ . . . ու անպատմելի յիշատակներ թողով իր ետքն, և ուրիշ տագնապին մէջ ձգելով Միաբանութիւնը և հայ ժողովուրդը . . .

Մարունկ և անամոքելի է Միաբանութեան կոկիծ իր պատրիարքին և իր Ս. Պետին գանակակիծ և եղերական մահուամը, որ տեղի ունեցաւ Պէյրութի Ամերիկեան Հիւանդանոցին մէջ, Աւրբաթ օր, 28 Հոկտեմբերին, առաւատեան ժամը 9ին:

Հայ ժողովուրդը ի սփիւսու աշխարհի, երուսալէմի Հայոց ազգապարձանք և գերահանք Ս. Յակոբեանց զանքին և հասատութեան համար, բացառիկ սէր, գուրագուրանք և յարգանք տածած է միշտ, զանդիք՝ Առաքելական Ս. Աթոռը, իր պատրիարքով և ուխտանուէր Միաբանութեամբ Հայուստանեաց Առաքելական Ս. Եկեղեցին կը ներկայացնէ միջազգային և բազմալեզուեան Ս. Քաղաքին մէջ:

Ինչպէս կ. Պոլսոյ նախկին պատրիարքներէն Հոգելոյս Ամեն. Տ. Զաւէն Արք. Տէր Եղիայեան, նմանապէս Ամեն. Տ. Կիւրեղ Բ. Ս. Պատրիարք Հայրը, քա-

հանայական ընտանիք մը կը սերէր, ըլլալով որդիք հանգուցեալ Արժ. Տ. Մաշթոց Ա. Քնյ. Խորայէւեանին (1853-1938) որուն հետ վազ հասակին մէջ Հնդկաստան զացածէր, նոն բարձրագոյն ուսմանց նուիրուելու համար, Կալկաթայի Մարդասրական ձեմարանին մէջ, Հոգելոյս Ս. Պատրիարք Հոգելոյս, իր աշակերտութեան շրջանէն սկսեալ, կոչում կ'գգայ եկեղեցականութեան և հոն իր մէջ անհուն սէր մը կը ծնի Հայ-Երուսաղէմի ծառայիլու և անոր նըւրիութելու: Եթի 1921ին, հանգուցեալ Տ. Պարզում Ս. Պատրիարք, իրքն Եկիպտոսի առաջնորդ Երուսաղէմի կուգայ, Միջազգեաթիւ հայ որբիրը հոն Փոխադրբելու, իրեն հետ կը սերէ նաև նորին Ամենապատութիւն Հոգելոյս Պատրիարքը, իրեն իր անձնական քարտութարը: Հոգելոյս Տ. Եղիշէ Կուրեան Պատրիարք կը համակրի և կը սրբէ զայն և իր առաջարկովը կը մանէ Արքոց Յակոբեանց Միաբանութեան շարքին մէջ 24 Հոկտ. 1921ին: Այդ թուականէն սկսեալ, ան ինքինը նուիրից Ս. Սթորոնի: Եղաւ իր հայումին գիտակից անձք, իր ամրազ է նութիւնը արտագրեց Ս. Սթորոնի յառաջդիմութեան, պայծառութեան, լուսաւորութեան և տեսականացման ուուրբ գործին: Կիւլպէնկեան Ընծայարանի և Մելքոնինի Սաները իրենց ուսանողութեան շրջանին, երբ Հոգելոյս Պատրիարքը իրքն փրխ-տեսութիւն ժամանակարաց կոն կը պաշտօնացարէր, զիտեն և շն կրնար մոռնալ թէ: Ինչպիսի նուիրում, գորգուանք և սէր ցոյց կուտար իրենց բոլորին հանգէս: Երուոր գրիմէ անխարի, երախասգէտ և չնորհապատ զգացումներ ունին իր հանդէգ: Իր վարօճ վանական բազմերս և բազմապահանջ բոլոր պաշտօններուն մէջ, որնց իրքն վերջին պահէ եղաւ իր պատրիարքութիւնը, ան տուալ իր ամրազ կորովը, նուիրումը, իր սէրը, արժանիքները իր վրայ փայլեցուց եւ մաց գերազոյն և անփոխարինիլի անձք, պարտաճանաչ և զիտակից իրեն Ս. Աթոռունիյս նուիրեալ և անձնուէր պատրիարքը:

Իր նախորդներէն Ամեն. Տ. Եղիշէ Պուրեան (1921-1930), Ամեն. Տ. Պարզում Պուշակեան (1931-1939) և Ամեն. Տ. Միհրոսպ Նշանեան (1939-1944) երեք իրերա-

յաջորդ պատրիարքներու օրերէն սկսած ան եղաւ անոնց գործակիցը խորհրդա կանց և թարգմանը առ մահաւանդ իրրե անզլիակէտ ցոյց տուա իր չնորդները և սուար հիւրերու և այցելու ու խաւարունեա րուն քով համարկելի անուն մը և համբաւ մը շահաւ էր Ս. Թրքին համաժայն մարտ ցոյց կեանքը տառեր մը շահաւ է Արկու րիս վրայ և քանզի պառեր Գն կեանք մեր ի վերաց երկիր (Յոր Հ. Յ.): Խակայն Աստուածու ողմրմեւթիւնը կը համեսի միզի և կը փրկէ զմեզ ի խաւարէն անզպմանթիւն Տեսան մայ յաւախան շաբանից ի վերաց երկիր զածաց փորսու թիւնը Ի. Խ. 17. Ան ցանց է անդիւնք հոգեորշական մենցուն և մանաւանդ իրրե զինուոր ու հա կեդիցական, մը, որ արինիք և կակի առավիտուն տուկու քաջարար սկսիւ քաջա գլուխը և տիրը կրոնցնեցաւ Ս. Յակոբեանց մայրավանքին և հայ ժողովուրդին իրեն վատանուած միջնարերդը քաջարար պաշտա պանող կրոմահատարի մը պէս, իրրե հայոց պատրիարք քաջալերեց և արիացոց Միաբանութիւնը և հայ ժողովորդը, առ մոքից, սփոփից ու թիթեացոց անոնց ցաւ սերը իննուն կորով, քաջութիւն, դիմա գրութիւն և նուրում ցաց տաւա, մաս ցա իր անձը, իր առաջնութիւնը կորած ցաւք, և պատնէշին բարձունչին ցարու ինչ կա ներսարարու նետի ճամբէն զնաց գիր ջնձ անզամ, և 13 Հոկտ գէտի էլ-Համբաւ, և աւազ Ասալին ճանապարհը, եղաւ իր վերջին ճամբան ուրիէ զնաց վերջնանզամ:

Յուղարկաւորութիւնն թափօրին աննը կարագրելի շքեցութիւնը, օտարազգի և հայազգի օնված աւաշ բազմութեան ներկայութիւնը այս բոյորը ցոյց խոտային թէ Հանգուցեալ Ս. Պատրիարք Հայոցը որ չափ կը սիրուէր և կը յարգուէր, խորանի եղաւ ժողովուրդին յուղումը, Ս. Պազարին մթնորոր փօթորկցու արդ քանի մը օրերուն մէջ, Աւետարանի քաջարարութեամբ պղզրդեցաւ քաղաքն ամենայնու Ան յաւասլից էր թէ քանի մը շաբանիցեր գերջ պիտի գար Ս. Աթոռ, ստանձնելու համար իր բոյորը պատասխանատուութեանց բեները, սիրով և զոհոզութեամբ տանելու զանոնք, այս պիտի գար վերսուին Ս. Աթոռ, սակայն այս անզամ տարրեր հանգամանքներով . . .

ՏՊԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՀԱՆԳՈՒՑԵԱԼ Տ. ԿԻՒՐԵՂ Ա. ՊԱՏՐԻԱՐՔԵՆ

Դառնորդ զար մը տուաջ էր, իրը զեց ընկերներով մուտք կը գործէնուք ժանձ. Վրժ. էն ներս, ուր մեզ կը զիմանքուէր օրւան փոխ-Ծեսուչը — Հայր Կիւրեղ:

Այն առեն դեռ նորդնծայ արելաց մըն էր հանգուցեալ պատրիարքը և մենք ալ պատասխներ, Բայց ունէինք տպաւորելու զծրաւոր զգայարանք, ու առաջին առիթով իսկ ստեղծաւեցաւ մեր մէջ այն համզուածը թէ կը գտնուէինք համեստ և պիտակից բայց մահաւանդ հաւատագուր կրծնականը առջեւ:

Հետո նետի ինսերանայով գարժարա նական ծինցաղին ահսանք որ այս թիւ առաւարկ հոգեւորականը մզիչ ուժն էր այդ հաւատանութեան և թացի ու անմական, կարգագունդական և այլ հարցերէ, որոնց համար միշտ իրեն կը զիմէինք, զինք կը նկատէինք մեր պահապան կրծշատի ու բարեկամը, ամէն անզամ որ կադէիան խոսքը մը գար սողոսկի մեր խաղաղ կեանքին ներս իրեւ խորհրդատու ան կեզ էր իր բարեկամութեան մէջ և ոչ ոք ցցացած է իր խորհրդներուն հետեւել լուն համար:

Թայց հայ բան մը որոն համար պատրիարքն, տանց բացառութեան, բոյոր առ նունք որ անցած հն ժառանգաւորացի զբարականերուն առջեւէն և իր հարական

Արցունք և խունկ քու անմոռաց յիշ շատակի Արքի Արքազան ծովզայկեւոց արցունքներ կը խառնենք մեր բոյորին արցունքներուն հետ, որպէսզի անոր կար լակներէն կագմուած ծիրանի զատին միշտ լուսաւոր և պայծառ պահէ քու յիշատակզ, մեր բոյորին մէջ, իրրե հայոց անձնղիր պատրիարք:

Տիրոջ օրհնութիւնը և ամենակարող Աստուածոյ Ս. Աջը թող միշտ հօգանի և պահապան ըլլան այս Ս. Տան, Միաբանութեան և մեր բոյորին վրայ, ամէն:

Երաւաղիմ ՊԱՐԳՈՒ Վ. Բ. ՎԻՐԱՆՆԵՍՈՒՆ

գուրզուցանելը դեպի աօակերտերը: Աշակերտների ծնողները կամ պարագաները երբեք մտահոգուելու պատճառ չունեին թէ ի՞նչնց զաւակերը անտէր՝ և կամ կրանդութեան ատեն անխնամ կը մնային, որովհետեւ Հ. կիւրեղ ծնողական հոգածութեամբ և քիչ մըն ալ չափազանցիով՝ մեր կրանդութեան օրերուն մեզի Կ'ընձեռ ուր այնքան գուրզուրանք որ շուայլութիւն կը նկատուէր ծառայութեան առթած հոգեկան հրճուանքին փորձառութիւնը չունեցողներուն: Ու կը տասնէինք որ մեր սիրելի, հայր սուրբը ամրօղ գիշերներ կը լուսցնէր մեր սնարին վերեւ, պարզապէս կէտապէտ գործագրելու համար բժշկական պատուէրները որպէսի ժամ առողջանալով անցնէինք մեր գպրցական և եկեղեցական պարտականութեանց:

Փամասնակ մը վերջ երբ մեր ալ ժամը ձնչեց կրօնաւորական պարհգոտը հագնելու և սարկաւագ ձեռնազդուեցանք, պէտք էր տեսնել իր ուրախութիւնը: Հիմայ, ան մեր տեսուչն էր եղած, մեալով սակայն միշտ մեր հայրն ու բարեկամը: Եւ եթէ մենք իր մէջ այս բոլորը կը տեսնէինք և համարինք աւելի բան մը կ'գգայինք իր նկատմամբ, ինքն ալ իր մասին այն խորունկ համոզումը ունէր թէ նախախնամութիւնը զինք զրկած էր երուսալէմ՝ ծառայելու համար իր եկեղեցին: Առա թէ ինչու մեծ էր իր ուրախութիւնը երբ խումբ մը երիտասարդներ կը նուիրուէին Աստուծոյ սեղանին ծառայութեան:

Տարիներ անցան. մենք արեղայ ձեռնազդուեցանք և խառնուեցանք միաբանական կենաքին: Հ. կիւրեղն ալ կետը հեղաւ անդամ Տնօրէն ժողովի, մատենազարանապէտ, Տեսուչ Ս. Թարգ. Վարժ. և հուսկուութեամբ լուսարարապետ Ա. Աթոռոյ: Վարժարանի ու աշակերտութեան հանդէպ տած սէրը, այս անգամ թերեւը աւելի ուրեմնութեամբ, նուիրեց Ս. Աթոռի վարչական ծառայութեանց: Խղճի մտօք և ամենայն հաւատարմութեամբ լրաց և կատարեց ամէն պարտականութիւն որ իրեն հրամայուեցաւ իր պիտէն: Վերջապէս եղած հոգեւոր զինուորագրեալ մը, այս բարին ամենէն գեղեցիկ առումով:

Իր. վարչական գործունէութեան մէջ

պարագայ մը կայ որ պէտք չէ զանց առանցիւ: Հանգուցեալը լաւ յարաբերութիւն կը մշակէր օտարներու հետ, մանաւանդ կառավարական չըջանակներու, անգլիացի պետական մարդոց և անկիքան եկեղեցականներու հետ: Աւ եթէ ներկիլ է ըսել, ան եղաւ զանքին տեսակ մը արտաքին գործոց նախարարը և օտարները իրմով կը ճանչնային: Մեր պատրիարքութիւնը:

1943-ին Աղեքանդրիա կը փոխազգրւէի պատասնով, և 1944-ին Տ. Մեսրոպ պատրիարք վախճանած ըլլալով՝ Հ. կիւրեղ Կ'ընտրուէր Պատրիարք Ս. Աթոռոյ:

Ամենուս համոզաւմն էր որ նորընտիր Պատրիարքը ըլլալու երիտասարդ, պատրիարքութիւն պիտի ընէր գոնի քանի մը տասնեակ տարիների: Բայց մարդկային հաշիւները յաճախ սիստ արդիւնք կուտան: Խորհուրդ մարդկան, կամք Աստուծոյ:

Պաղեստինի վերջին աղէտը կիմուզին ցնած էր իր պողպատեայ առողջութիւնը: Ու վեց տարիներ յետոյ, նեղպատուէն վերագրածիս, զինք գտայ ալեւորած՝ թէն միշտ կը պահէր իր երիտասարդի առուգութիւնը:

Ամենուս ինդրանքները անզօր մնացին համոզելու համար գինք որ Պէյրութ մեկնի և գարմանէ իր մէջքի ցաւը որմէ մեծապէս կը տառապէտը: Իր մէջ այնքան զօրաւոր էր պարտականութեան զիտակցութիւնը որ մահն իսկ պիտի չկրնար իրեն այլապէս խորհիլ տար:

Պէյրութի մէջ, իր մահուան սնարին, արցունքոտ աչքերով գիտեցինք Աստուծոյ այս մարդուն, եկեղեցւոյ հաւատաւոր պաշտօնեային, անձնազո՞ն բարեկամին և սիրելի պատրիարքին սուրբի մը նման հատնիլը: Մեռաւ կատարեալ խաղաղութեամբ, իր պարտականութիւնը լիովին կատարած մարդու մը համոզումով:

Մահը, խզեց մեզմէ մեր սիրեցեալ պատրիարքը, բայց անոր հոգին, այս պահուս, մեզի կը վերադառնայ լուսեղէն պատկներով զարգարուած:

Առունէ և աղօթք իր անմոռաց յիշաւակին:

ՊԱՐԱԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Ս. ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ՏԵՍՈՒԳԸ

Իննիստունամեակի մը պատմութիւնը ունի Ս. Աթոռի ժողովրդային Ս. Թարգմանչաց Վարժարանը՝ Այդ իննիստունամեակին 1929 թ թօւական մըն է, ուր այդ հաստատութիւնը նոր ծաղկումով մը կը ներկայանայ նրուաղէմի հայոց պատմութեան մէջ։

Դուքեան պատրիարքին օրերուն Ս. Յակոբին ներ գանական կրթական զերազարթնութիւնին՝ յարդարար, Ս. Աթոռի ծախքով կը կառուցուեր հոյական և արդիական վարժարան, մը (1928) որ յետոյ կը բացուէր 1929 ին՝ վերատիչութեամբ Տ. Մեսրոպ նպան, Նշանեանին, 250-ի մատ երկսեռ աշկերտներով, մանկապարտէզի չորս, և նախակրթաբանի չորս սկզբանկան դասարաններով։

Այս բացումէն տարի մը ետք վարժարանի տեսչութիւնը կը յանձնուի Տ. Կիւրեղ վրդ. Խորայէեանի որ այդ շրջանին Ս. Յակոբի երիտասարդ վանականութեան ամենէն աշխառու ուժն էր, օժտուած եւրոպական բարձրագոյն կրթութիւններու և թրծուած տասնեւերինգ տարիներու տեսչական և ուսուցչական փորառութեամբ, Կալիսթայի, Եղիպատուի և Երուաղէմի Հայ վարժարաններէն ներս։

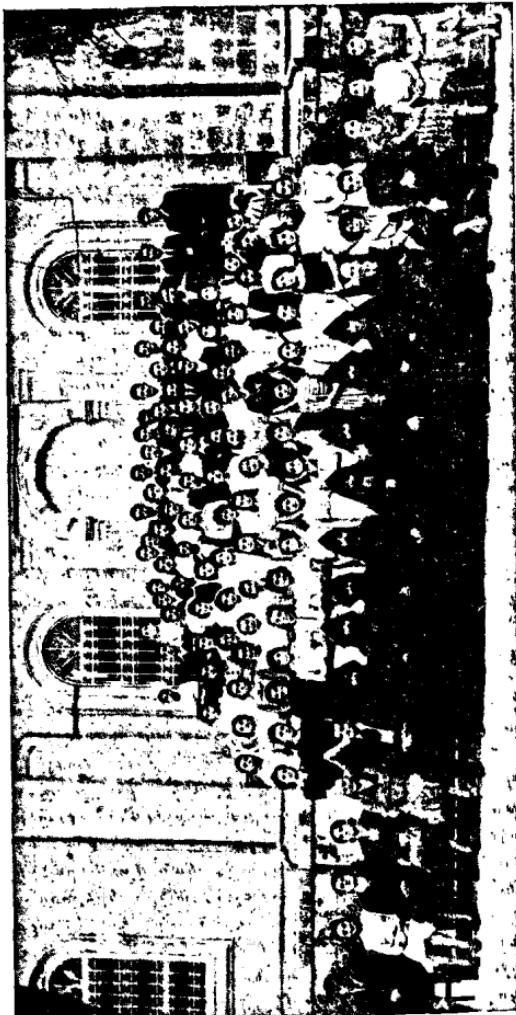
Այդ օրերուն՝ Ս. Թարգմանչաց Վարժարանը ինքինիք կը գտնէր կրթական նոր պահանջմներու ամէն, Պատկետինի բրիտանական հոգատարութիւնը կերպարանափոխած էր երկրին կրթական զրութիւնը Եւրոպական դպասիարակութեան առաւելութիւններովը, եթէ Թարգմանչացը պիտի կրնար լաւագոյն օգտակար ըլլալ իր աշակերտներուն, անհրաժեշտ էր որ հաղորդ ըլլար այդ նորութիւններուն, ու ատով նաև Թարգմանչացէն շրջանաւարտ Հայորդինաց առանց ընկրկումի կարենար շարունակական ընթացքը օտար բարձրագոյն վարժարաններէն ներս։

Այս տուեալներու տակ տեսչական այս նոր փոփոխութիւնը յանձնին Տ. Կիւրեղ Վարդապետի, յարմարագոյն ընթարութիւնը կ'ըլլար լաւագոյն գոհացում

տալու անհրաժեշտ կրթական այս նոր պահանջմներուն իրաւ ալ մենք աշակերտներու կ'զգայինք թէ նոր ծեսչին հետ ամէն օր բան մը կը նորոգուէր մեր վարժարանէն ներս, որով Թարգմանչացը կը դադրէր այնեւ ըլլալէ թրքական գերիշխանութեան օրերու մասցորդ խեղճ հաստատութիւնը ու կը վերածուէր արդիական վարժարանի մը։ Նոր փոփոխութիւններու ենթարկուեցաւ Մանկապարտէզի մանկավարժական զբութիւնը ըստ մատուցեան ծրագրի, այս ուղղութեամբ ոչ մէկ շանք ինայրեցաց նոր տեսչին կողմէն որ յետպայ տարիներուն նախակրթաբանի շըշմաւարտ սանուհիներէն, Մանկապարտէզի ուսուցչութեան տրամադրիները, իրենց պաշտօնավարութեան ընթացքին, հետեւին նաեւ թանկավարժական ընթացքի Անգլիական հաստատութիւններու մէջ և Յաջորդարար նախակրթաբանի գասարանները բարձրացան չորսէն վեցի, նոյն համեմատութեամբ խըտացնելով նաեւ գասացանկերը և անոնց հարկաւոր ուսուցիչները մը 1932-ին, Ամավերիջի հանգէսին Ս. Թարգմանչաց Վարժարանը կուտար իր շրջանաւարտներու առաջին երկսեռ, որոնք յաջողութեամբ շարունակեցին իրենց ուսման ընթացքը երուսաղէմի օտար երկրորդական վարժարաններէն ներս։

Այսուհետեւ՝ ոչ չի կասեցաւ Տեսուչ Տ. Կիւրեղ Վրդ. Ք. աննկուն կամքին մղումով ուսման մակարդակի այս յառաջնալազացքը, այնքան որ իր տեսչութեան վերջին չորս տարիներուն մեր տղաքը Ս. Թարգմանչաց Վարժարանէն վկայուելէ ետք, կրնային գուրսը եւրոպական բարձրագոյն վարժարաններուն աշակերտիլ, սկսելով ուղղակի երկրորդական վարժարաններու առաջին ու յառաջնակեմները երկրորդ գասարաննեն իսկ ազջիկներ մինչև երրորդ գասարաննեն։ Իրոնի ուրեմն՝ Ո. Թ. Նախակրթաբանի առանց նախակրթաբան մը, իսկականին մէջ՝ եղաւ աւելիին։

Նոյն եռանգով ու աջալրջութեամբ Տ. Կիւրեղ Վրդ. Ք. ամինդիր էր վարժարանի կարգապահութեան ու աղոց վարք ու բարքին, ինք՝ արբակօն ու լուրջ եկեղեցական, տէրը իր գործին ու սիրով վարած անձ, չէր կրնար շինած չըլլալ իր անձին պատ-

Ավագ. Տ. Կիւրեղ Ռ. Պատրիարք Հօր Գևորգի Տեսչութեան Ս. Առաջնորդութեան կողմէն առի իր օրունի ընթացաւարժեան եւ աւագութեան խօսքին:

կռատնքը ուսուցչական ու աշակերտական շարքերէն ներս Տարիներու մեր աշակերտական ընթացքին հազիւ կարելի ըլլայ Նշել ուսուցիչներու քանի մը բացակայութիւն իրենց դասերէն, միմիայն ֆիզիքական անհանգստութեան պատճառներով։ Ուսուցիչ մէ աշակերտ, կ'զգայինք որ մեր քայլերը պէտք էր ըլլային չափուած զարժարանէն ներս, կամ գուրաւ Զարմանք աղդեւու չափ մեր աշակերտական միտքերան, ան ամենահաս ներկան էր այն բույր պահերուն, ուր աշակերտը կրնար ունենալ գանցուութեան մը փորձութիւնը։ Իր անձը չքացում էր բոլոր չարիքներուն, պարագայ մը՝ որ չատ ցցուն պացուցը ըլլայ առոր, անոնք որ կը ճանչնան մեր վանքի շրջափակին ու անոր տղաքը, գիտեն թէ անկարելի ըլլալու չափ գծուարութիւն մը պիտի ըլլար հասարակաց ոտքի կօխան թարգմանչացի ու գրագարանի շրջափակը ծաղկեցնել ծառ ու ծաղկով։ Ասիկա ասկայն իրականութիւն մըն էր իր օրերուն, ու զարմանալին՝ այդ ծաղկումը աշխատաթեամբը այն տղաց, որոնք իրենց տարիքին սերումով միտումն ունին աւելի փեացնելու, ազրոտելու բնազիրն։ Ամէն երկու հն էր Տեսու Հայրուրը ցնցուցը ձեռքին, ու ժպիտը երեսին, ու հն էր վարժարանի տղաքը, կատակով ու ծիծառով մասնակցելու այն աշխատանքին որ չինարար կարգի պիտի վերածեր հակառակին միտու իրենց տղայական բնազգներու։ Վարժարանէն ներս մարզական կեանքի գնակասը փորձեց զարմանել ըսկառուատական խումբերու կազմակերպումովը։ Այդ փորձը լաւագոյն արիւնքը տուած մանաւանդ իր տեսչութեան վերջին հրնդ տարիներուն, իր անզիփական բանակի ՏՕԾ Ա միութեան տեղւոյս մասնաճիւղը, իր գիմումին վրայ տրամադրեց 5-6 սկանդինավորականներ, որոնց հսկողութեան գործ կազմակերպուցաւ վարժարանի Արարատ 16րդ խումբը, հարիւրի մօտ աշակերտներու մասնակցութեամբ, որոնք շարաթը քանի մը պահ իրենց արձակուրդէն պիտի յատկացնէին սկառուական դաստիարակութեան ու այդ կեանքին յատուի զանգան արշաւներու։

Հաւատացեալ ու ջերմեռանդն հոգի,

իր աշխատանքին մաս կազմեց այդ ոգիին փոխանցումը աշակերտութեան, իր օրերուն նորութիւնը եղաւ աշակերտական շարքերուն ներկայութիւնը կիրակինորեայ պաշտամուունքներուն մայրավանքէն ներս կամ գուրք զանազան սրբառելիներուն մէջ, թէ տղոց հոգիւոր շինութեան և թէ հանդէօներու փառաւորման դիմումներով։ Մասնաւոր սէր ունէր տշակերտական ուշտագնացութիւններուն խաչվաներով ու դրօյներով ու հոգիւոր երգերու ցնծութեամբ մինչեւ հեռաւոր սրբավարերը թեթեհմէմի, Աստուածամօր գերեզմանին, Համբարձման ու Բեթանիայի, իրաքանչիւրը իր տօնին։ Ամէն առաջ ներկայ պիտի ըլլար զեպրացական աղօթքի զաներուն, որոնց յաջոր-

Կիւրեղ Վ. Պ. Խաչայկին

զող քառորդ մը ժամը յատկացուած կ'ըլլար բարոյախոսականներու աշակերտին վարժումքին չուրջ եկեղեցիւն ներս (յարակարար զանազան ծիսական պահերույն, գպրոցէն, առունէն և կամ զրօսագործէն ներս, նշելով բոլոր անպատշաճութիւնները, որոնք չէին վրիփեր իր չատ սրատեն նը։ Կատողութեանէն)։

Հետաքրքրական կը նկատենք յիշել նաև Տ. Կիւրեղ Վ. Պ. օրով վարժարանի յառաջինակացը թելազրոց հսկեւեալ պարագաները։ Երբ ան տեսչութիւնը կ'ըստանձէր վարժարանի ուսուցչութեան թիւը հազիւ 6-ի կը հասնէր։ Յաջորդող երկու տարիներուն այդ թիւը բիւր բարձացած է 19ի, և այդպէս շարակած ամբողջի շրջանին։ Իսկ աշակերտութեան թիւը մինչեւ

1939 բարձրացած է 250-էն 600-ի: Այստեղ նկատելի պարագան է 1930 և 1931 տարին ներու աշակերտական թիւերու յանկարծական ոստումները արդիւնք այն աշխատանքին, որ տարաւ կիւրեղ վրգ. շըջելով առևնէ տուն, Ա. Թարգմանչաց կրթական փարախին ներս ամփոփելու համար այն բոլոր Հայ աշակերտները, որոնք իրենց ծնողներուն այլեւայլ նկատումներուն պատճառաւ, զրկուած հայկական նախակրթութենէ մը, ենթակայ կը մնային օտար վարժարաններու օտարացուցիչ գաստիարակութեան: Մասնաւորապէս երրուսազէմացի Հայերու մէջ ընդանրացած այս սպորտութիւնը չեղուքացուց յամառ հետապնդումով իր ուշադրութիւնն չի վրիպեցան նաև այն կարգ մը Հայ ուսանողները որոնց վերադարձ օտար վարժարաններէն գէպի Հայկականը կարելի չեղաւ յառաջացած տարիքի կամ ուսման պատճառաւ, անոնց համար յայնողեցաւ նոյն այդ վարժարաններէն ներս հաստատել Հայերէնի և կրօնագիրութեան պահեր, որոնց զասաւանդութիւնը ինք բուտանձնեց մինչեւ 1939 թուականը:

Իսկ Ա. Թարգմանչաց վարժարանի տեսչութեան իր տասը տարիներուն Տ. կիւրեղ վրգ. մեր ժողովաւրդին սուսւ 120-ի մասներկու շրջանաւարտներ, որոնք մեկնեցան այդ յարին իրենց հոգիին մէջ խորունկ պաշտամունքը իրենց կրօնքին ու ժողովուրդին, ու նաև խանդագին սիրովը այն անձին որ այդ պաշտամունքին անխոնջ աշխատաւորը եղաւ: Այդ սէրը արդարեւ դոյլն ու շատ բնական փոխարինումն էր այն սիրոյն որ ինք ունեցան նահատակուած ժողովուրդին մը ամէն մէջ բեկորին նըկատամամբ որնք կուգային լիցնել Ա. Թարգմանչաց վարժարանը: Ի՞ր ժողովուրդին սէրը, իր խորացոյն ու մեծ սէրը, այն որ իր բնաշխարհին ու ընտանեկան յարին բոլոր քաղցրութիւններուն հակառակ քաշեր էր զինքը հեռաւոր Հնդկաստանին մինչեւ Եգիպտոսու, ու մինչեւ Ա. Թաղաք, այնուհետեւ հոն մերկանալու համար բոլոր աշխարհակիր ցանկութիւններուն հագնելու սուրբ պատմուհանը կրօնաւորութեան ու իր ժողովուրդին ծառայութեան, տարարդնըւած անպատճերու ամայքին, Քէմբերու կամ որբանոցներու թշուառութեան և կամ վարժարանի մը շրջափակներուն մէջ: Անա ինչ որ եղաւ շատ բնական բզ-

խումը իր ազնուական ու բարի հոգիին, երբ մինչեւ հեռաւոր արեւելքի անկիւններ մը արձագանքից իր ժողովուրդի մեծ նաև հաստակութիւն ահաւոր գոյժը: Կրօնական թէ ազգային մեծ առաքելութիւն մը ըստաւորին էր ինք այլեւս, այդ գիտակցութիւնը, ահա որ իր մէջ կերտեր էր եղիկեցականը օծուն սրբակրոն լրջութեամբ: անհամանջ զանքասիրութեամբ ու ժողուգըրդասիրութեամբ:

Հազիւ սկսեր էինք բմբունել զինքը իր առաքինութիւններէն ընդմէջն, մեր աշակերտական օրերու բարի ու միամբդ ուերը, հազիւ սկսեր էր վերածուիլ իր իսկական իմաստին, ան այլեւս կը հեռանար իր սիրելի հաստատութենէն ու սաներէն, կանչուած ըլլալով Ո. Ստեղուէն ներս աւելի, մեծ ծառայութեան մը, նախ իրեւ լուսարապետ (1939) և ապա իրեւ պատրիարք երրուսազէմի Ա. Աթոռին (1944):

Անկէ վերջ անկառոյց հետեւեցանք բայց նրուն, խորունի գտահութեամբ թէ անձնուրաց նուիրում իր հոգին շատ աւելիով պիտի թեղմասուրութեամբ եկեղեցական ամոռներէն սմենէն շքեզին վրայ, հորինիսի ընդմէջն աւերին ու սրածութեան որոնք իր պատրիարքութեան առաջին օրերուն հետ սկսեր էին գտանգին Հայ երրուսազէմի պահանգութիւնը: Այ մենք նորէն զանք զինքը իրեւ նոյն տրի ու անվկանդ հոգին որ յամառ անձնուրացութեամբ պիտի նետուէր կրակի ու ոռումբուու տեղատարակին տակ՝ անթառամ փրկելու՝ ինչ որ կրնար մեր էրն փառքերու վերջին թաղորդէն: Իր պատրիարքութեան չորս տարիներու ընթացքին խուժող բոյրը աղէտներուն դիմաց մենք միշտ ալ ունեցանք իր անձին անվեներ ու իմաստուն պատուարը, մինչեւ որ ինք ալ ինկաւ վաստակարեկ ու քայլացուած մարմանը, իրեւ մեծագոյն գոնը Հայ երրուսազէմի ճննաժամային մաքա-

* * *

Զէին ք խարուած մեր աշակերտական ակնկառոյց սպասումին մէջ, զինք դժբախտ տարիներ վերջ իր յարխուենական հանգիւտին պիտի տառանդրէմնք մեր սիրելի Տիուուչ Հայրացուրդը իրեւ զերու Պատրիարքը երրուսազէմի Ա. Աթոռին:

Երկնային միսթ արութիւն քու անմու-

րազ հոգիին մեր թանկագին Սրբազն Հայր:

Գ. Գլբիկելլ

ԲԱՆԱՍՏԵՎԱԿՄԱՆԱՆԱՆ

ՈՒԽՏԻԴ ՕՐԸ

Կիւրեղ, Ա. ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ՄԱՀԱԽԱՆ ԱՌԹԻՒ

Ուխտիդ օրն էր այն առաւօտ,
Բիւր հոգիներ իրարու մօտ,
Տամարին մէջ Սուրբ Յակոբայ:
Լոյսի, խունկի կամուրջներէն,
Կը զօղուէին կածես նորէն,
Անցեալ, ներկան, անհունօրէն:

Ու ծընրագիր շըրթներդ յօժար
Կը կըրկնէին բառեր կըրակ,
Բառեր արիւն, զոհողութեան,
Որ դարձ դար իբրեւ գինի
Իբրեւ նըշխար հազորդութեան,
Կապեր է միշտ սիրտերն ամուր,
Այս սըրբազան ժառանգութեան:

Կը դողային ձեռքերդ կարկամ:
Երբ մատներուդ կ'երկարէին
Հին օրերու ժառանգ ասան,
Ասկի օղակ իշխանութեան:

¤

Օրեր, օրեր ուրախութեան,
Յետոյ մըշուշ, յետոյ արին,
Բայց անվըկանդ ասան ձեռքիդ,
Կըրակն ուխտին հոգիիդ մէջ,
Էսփոփիցիր, յանձանձեցիր,
Սուրբ Յակոբայ կամարներուն
Ապաւինած քու ժողովուրդ:

Օրհնեալ է միշտ կամքն Աստուծոյ,
Թող օրհնուի յիշատակդ ալ,
Զոհողութեան ճամբուն վըրայ
Դուն նահատակ կ'իյնաս անա
Իբրեւ տեսիլ, իբրեւ խորհուրդ,
Քեզ սըգացող զաւկըներուդ:

ՀԱՅԿԱԿԱԽԱՆ ՎԱՐԴԱԿԱՓԵՏ

ՍՈՒՐԲԸ

ՀԱՆԳՈՒԹԵԱԼ ԿԻԿԻԵՂ ՊԱՏՐԻԱՐքի ՑԻԵՍՏԱԿԻՆ

0

Սիրազեղուն, մեղմ նայուածք մը տիրալի
Մերք կը ժպտի, մերք ալ անձայն կը հալի
Վերջալոյսի մեռնող ողին պէս հելոն
Որ կը սուզուի անհունին մէջ լուռ, թախծոն:

Սէրն ու գուրը ու հաւատքը Արարչին
Նայուածքն այս կարիլ, կարիլ կը ծորին,
Առաքէս ուղիս մը կարկաչանու ու զեղուն:
Որ իր ուրշը կը սփուէ կհանի մը բերդոն:

Ա.Ամեռ ունի մ'է, կարծես փակուած նիրին մէջ
Խարակներու եղրէն ժայթքող հուր մ'անեէջ,
Որ իր բոցովն կեանի ուղին կը բանայ,
Անդեկ նաւին, մոլորածին անուղղայ...:

Ու ան կ'իւիմէ ինչպէս բազին դարաւոր
Որ անցեալի խորհուրդն ունի փառաւոր,
Ու զերք զոհ մը պինդ ողբայուած սուրք խաչին
Միւս կը սպասէ արդարութեան վեհ ձայնին...:

ՏՕՔԹ. Մ. ՏԱ.ՔԷՄԵԱՆ

ՍՈՒՐԳԻ ՕՐԵՐ**ՎԱԽԱԱՆ ԵՒ ԹԱՂՈՒՄ**

ԵՐԱՆԱՑՆՈՐՀ

Տ. ԿԻՒՐԵՎ. Ա. ՊԱՏՐԻԱՐքի

ՄԱՏԵՆ Ա. Ա. Ա. Զ.

Համազուցեալ Տ. Կիւրեվ Պատրիարքը, իր մահեն ուղար ասար ամիսնե առաջ, ուղար անհանգստութիւն եւ ցաւեր կ'զար իր ողնահարքն ուղարը: Սկիզբները զինքի խնամող բժիշկնեռու ընդհանուր կարծիք այն եւ թէ այդ ցաւերը արդիւս էին հինգամ ըրւամարիչը: Այս ուղարւրեամբ եղան զարմանուները սական փոխանակ թրեւցնելու, սակա աւելի ծանրացուցին իր վիճակին ու ցաւերը: Եւ մահեն երեք ամիսնե առաջ, ցաւերը կեցրնացած էին զիխառարաբար իր երանեներու եւ ողանահարի վարդ մասին վրայ, աւելի սասակացած, զինքի անեարդուրան դասապարհուր ասքին: Բժիշկները խորհուրդ ուղին իրեն էլ-Համայի ասք ջուրեր եղալ, սակայն վանքի մասնական կացուրիներ եւ իր վրայ կեցրնացած զործերու տառուրիները պատճառ զարձան որ Լուսանոցին յետաձգեր այս պարագան, եւ իր մահեն միայն ասար օրեր առաջ մեկնեցաւ էլ-Համայի բանիները: Կ'երեւիք թէ տեղույն ջուրերը իրեն օգագար չկրցին բլլուզ, անոր համար չորս օրեր էլ-Համա կենակները մեկնեցաւ Փեյրուրի Ամերիկան Համալսարանը, ենթակալելու բժշկական բնուուրեան: Հոս կը զիտեղեմ պատճական Բժիշկ Տօֆի. Արուանդ Ճիշենեանի տեղեկադիրը.

PRELIMINARY REPORT

1 November, 1949

TO WHOM IT MAY CONCERN

This is to certify that Patriarch Guregh Israelian was admitted to the American Uni-

versity Hospital on October 18, 1949 complaining of inability to walk, inability to pass urine and difficulty in bowel movement. This condition had started gradually in March, 1949 and increased gradually so that on the day of admission he could not walk at all.

Clinical examinations showed that there was a lesion of the spinal cord at the level of the 6th dorsal vertebrae. X-ray examinations with lumbar puncture and injection of pentopaque into the subaracnoid space showed obstruction at the level of the 11th and 12th dorsal vertebrae.

Consultations were held with Drs. Yenikomshian, Kalbian and Sabra and it was decided that there was a lesion of the spinal cord.

On the 24th, of October, six days after admission the Patriarch was operated on and a laminectomy done from the 5th to the 10th thoracic vertebrae inclusive. On opening the dura and exposing the spinal cord it was found that the spinal cord was markedly diseased, covered with fibrinous exudate and showing areas of hemorrhages. No tumor was found. Small pieces from the surface of the cord were removed for microscopic examination which showed an acute inflammatory process.

The day before the operation the Patriarch was running a temperature of 38.4°C . but after the operation his temperature rose higher and was oscillating between 40 and 41°C . His condition was not satisfactory and he went into a state of unconsciousness from which he woke up temporarily but went into it again. Inspite of supportive treatment in the form of infusions, oxygen inhalation, nasogastric Wan-

gester stomach suction with penicillin, streptomycin and chloromycetin and stimulants his condition went steadily worse and he passed away on the 28th of October, 1949.

(Sgd.) Y. JIDEJIAN
M.D., F.A.C.S.

P.S. There will be a more complete report sent, as soon as some of the laboratory reports following the local autopsy that was done are finished.

(Թարգմանութիւն)

ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ 1 Նոյեմ. 1949

ԱՌ ՈՒ ԱՆ Կ Է

Այսու կը հաստատեմ քե Նորին Ամենապատութիւն Տ. Կուրեն Պատրիարք Խորացի համարկեան շնորհաւեցած Ամերիկան Հաւաքարանի հիւանդանոց 18 Հոկտ. 1949 ին: Ան կը տոսապէտ անհարողութեանն, միզարգելութեանն եւ պեղութեանն: Այս վիճակը՝ աստիճանաբար սկսած 1949 Մարտին, հետզինեա յառաջածած էր, այնուա որ իր հիւանդանոց մաս օրը քնար չեր կրնար յաղեց:

Քժշկան շնորհաւեաներ ցոյց տոյին քե ողաշարի երգ ողնուկորին մօս ողնածուծի մակերես վնասաւած էր: «Ք ճառապայրի լրձնորիններ՝ կաստուած մէջի բացուով և «Ք ճառապայրի բափանցուեան հզարուող հնողուի (pentopaque) ներարկնար՝ ողնածուծի եւ ողաշարի միջեւ, արգելի մը երեւան բերին 11րդ և 12րդ ողնուկորեան մակերեսին դրաց:

Խորհրդակցութիւններ կատարելով Տօքորներ ներկումշանի, Պարզիւնանի և Սապրայի հետ այն համոզումը դոյցուեցած որ ողնածուծի վանձուած էր:

24 Հոկտեմբերին, հիւանդանոց շնորհաւեանուեան 6 օր եօֆ, զարդողութեան ներարկուեցաւ ու, ծոց և 10րդ ողնուկորեսկ մասեր կերպեցան (laminectomy). Բանարով կոնակը և երեւան հանձնու ողնածուծը, ի յաց եկար քե ողաշարը յառաջած կրապով ախտուուած էր, եւ ծածկուած թշքային խաւով ու, որուն վրա արթեանութեան նետներ կը զնուիքին: Ուռ (tumor) դոյցութիւն յուներ: Ողնածուծի մակերեսներ փոքր կարեներ վեցուե-

ցան մանրազննական մննութեան համար որպես տուար յառաջածած բորբոքում մը:

Դորդողութեան նախօտեալին Նորին Ամենապատութիւն շնորհութեանն էօս շնորհութեանն էօս բարձրացած էր եւ կ'եղեւէշը 40-41 ասիճաններու միջեւ: Իր վիճակը զոհացուցիչ յէր եւ ինչ անհիտակցութեան վիճակ առնենցաւ, որուն սրագեցած կառա ժամանակի մը համար, ասկայն կ'եղին անհիտակց վիճակի մը մէկ իջկուն:

Հակոսակ խնամաւարական շանելուու բրցաշուրի ներարկնան, բրուածինի ներշնչան, ուկիսպեսան մերուով իրբ-թառուուային թիւնն սիլիկի ներարկնան եւ սրբիքուայինի և յորուայսինի և գրուայներու զոհածութեան, իր վիճակը հետզինեա վարացած էր 28 Հոկտ. 1949 ին վախճանեցաւ:

(Նորաց.) Յ. Ջ Ի Ջ Ե Ջ Ա Խ Ա Ն
M.D., F.A.C.S.

8. Գ. — Աւելի լայն տեսնկացիք մը պիօք դրկափ, անմիջապէս որ փազննական տարրալուածանի տեսնկացութիւնը ներկայացնի:

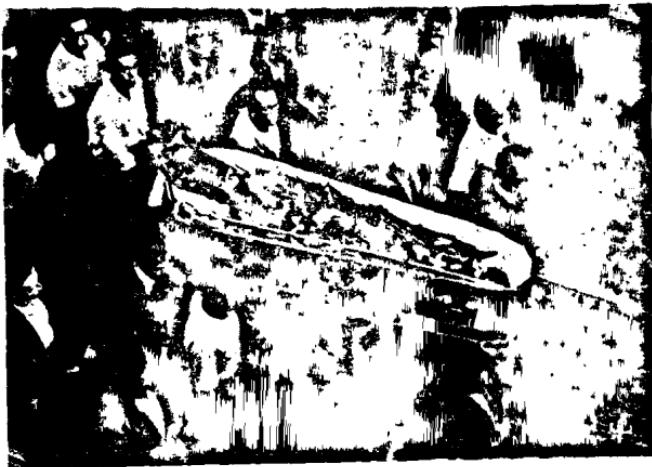
Ոչ մէկ խնամք խնայուեցաւ սիրելի Պատրիարքն կեանքը փրկելու համար, ստկայ զոհուութեանն վերջ նորին Ամենապատութեան վիճակը անյաւսօնէն կը ծանօանար, տառութիւնը 41 ասիճանին կը բարձրանաւած մարզ միօտ նոյն բարձրակերպ վրայ: Հոկտ. 25ին երկու ներապիքներ, մին Տօք. Յ. Ճիշտնաններ եւ միւսը Նորին Ս. Օծութիւն Պարեգունիքներ, կը կաղորդէին Երուասպէտի Միաբանութեան քե Պատրիարք Հօր վիճակը անյուսօնէն ծանե էր:

Գործողութեանն վերջ, Հոկտ. 24ին, Նորին Ս. Օծութիւն Տ. Տ. Պարեգունիքն Սիօծի Տանն Կիլիկիոյ, երկրորդ անգամ կ'այցելէր Մըրազանին երբ Պատրիարք Հայրը արդէն անդիտակից եւ ծանե վիճակի մէկ էր, Վեհափառը կ'աղօքէ, հիւանդին առողջութեանը համար եւ յօլզումէն կը փափէի:

Լուսարարական Գեր. Տ. Նիշեկ Վ. Վ. Տէրէեան եւ Հոգ. Տ. Պակ Վ. Վ. Փումայեան յաջորդ օրը կը մեկնեին Պեյրուէ, եւ կը գտնէին Պատրիարք բաւական լաւ վիճակի մէջ, Մըրազանի ճամարուց առուածի տեղոյն վիճակը, բեկեւ խարսխութիւն, բայց առ զգալի փոփոխութիւն կ'առաջ գտնակի մէջ ուղարկուած էր:

իր ամբողջական զիսակցութիւնը, աւելի հանդիս կ'զբար ինքնինք, եւ անուած ժայռ ուղ մը ընդունելի վեց Լուսաւարապես ու Հայր Պատկը, հայցումներ կ'ընէր փառի ժամանական կացութեան, եւ սպառուելիք գումանենքու մասին. ու մեծ լուսածեսարթունք. կը յուսար ք ուսով կ'ապտինի, վերողանալու համար իր արորը: Ասկան իր առողջական վիճակը աւելի համ լուրջ էր, բայց թիւկները յաւահատ էին եւ հակառակ առեւելոյ բարեխառութին, Մրազանքը հայլ առ կ'ապտինի վիճակին կ'երաւ:

Հոկտ. 27 եւ. գիտենք սկսալ Պատրիարքին վիճակը նորէն կը մարտանա: Դուքն 9 ին. ան կը կնէր իր մանկանացուն:

Դագաղը կը փօխադրուի Ս. Նեանեն Անքիլիս

Մրազանք եւ նդիտ Վրդ. Տերեւեանը, խորհրդակացանա կ'ուռեն Հազարի Մրգազանքի հիմանդր՝, ու զան ժափուով մը կը մերժե Հազորդութիւնը, ըսկիով ք ուսականի ժամանակի չէ: Կեսուն վեց աւելի կը ծանեանա վիճակը, զառանցանի պահեն կ'ունենաւ, շնանեալու աստիճան իր ուրշը եղող եւ իրեն այցելը բախ եկած, ամենամերի բարեկամները: Ժամը 5 ին հազիւ հասկիւ եռանենք Հազորդութիւն կը խնդրէ եւ կ'ընդունի՛ զայն Անքիլիսանի Դրան Նպասկոսու 8. Խորէն Մրազանքն, իր ամբողջական զիսակցութեանը ընդունէնք համանարդ երից ինքինք, ք Հազար-

գուրիւնը ընդունելին առաջ եւ ք վեցը, աչերը ազօտածե սեւեռուն առասօտին, աղօքի փշանենք որբներուն և արցուեկի կարիներ աչերուն խորը:

Հազորդութիւնը ընդունելին յետյ Սրբազնութիւնը կը դադրէ այլեւս խօսէն, մենելով այս կերպ ասանազին հոգեւարքի մը մէջ: Ակըող զիւերուան մը սառապանելին վեց, լուսադիմին կը դադրէ այլեւս բոլոր շարժումները իր մէջ, կ'առազանար նիւքը, եւ նայուածքը սեւեռուն հանդիպահաց պատին, աստիճանական մասումով 28 Հոկտ. Աւբար օրը առտուան ժամը նիւդ 9 ին, ան կը կնէր իր մանկանացուն:

ԱՆՄԻԶԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Հանգուցեալի վախճանումնեն անմիջապէս վերց, զօյք հեռագրուեցաւ Եռուսաղիմ, հեռազիւեր դրկուեցան հոյնպէս եղմրածին՝ Մայր Արոռ, եւ սփիւրիք թեմերուն, ինչպէս նաև Ս. Արռուոյ Բարեւար Վասել. Գայուս Պէջ Կիւլպանիսանին, եւ Հ. Բ. Ը. Միուրեան Կեդրոնին: Հանգուցեալի մարմինը դիազնուելի եւ զմասուելի վեց 29 Հոկտեմբեր Եաբար օր ժամը 2 ին կեսուն յետյ փոխադրուեցաւ Պէյուրի Ս. Նոան եկեղեցին:

Ժամը 3 ին յուղակաւորութեան նախարարութենք մը յետյ, բարգապետութեամբ՝

Գիր, Տ. Խար Մըբազանի, քափօրը, ճամբայ
ելալ, Ս. Նուանէն յԱնրիիխաս;

Հիբանանի բարեխնամի կառավարութիւնը
ի խարգան հոգելոյս բաշնասին եկեղեցա-
կանին, դրկած էր ոստիկաններու մեծ ժամ-
փումք մը ոպատասխան տարազով եւ սգա-
կիր պատայայտուքեամբ նախ ներկայ եղաւա-
րաբողոքեանց, եւ ապա մասնակցեցաւ պա-
տասխան քափօրին, Ս. Նուանէն յԱնրիիխաս,
անցնելով հաղաքին զիսաւոր պողոտաներէն:

Քափօրին մաս կը կազմէին նայ կազ-
մաներպուքեանց ներկայացուցիչները, սկս-
դամեների ու գպրցական տօնիկերները եւ
հաւատացեալ ժաղովուրդը: — Մասնաւուա-

մէջ մեռնող իրենց սիրելի Պատրիարքին ի
յարգան:

Քափօրին իր մասնակցութիւնը կը քե-
րե Հայ Եկեղեցւոյ պատկառապատ գաւոր,
ուուն առջեւեն եւկու սկառուեներ կը տանիին
առաջնորդարանին մեղ ծաղկեպսակիր:

Հայոց սուլցին կը մասնակցէին նոյնպէս
օսարազգիներ, Պուրենէն միջնու նահր զոց
պահելով իրենց խանուրեները, եւ շատեր ա-
նոնցմէ բերելով իրենց սրայոյզ մասնակ-
ցութիւնը քափօրին: Խոկ երբ քափօրը մօտ-
ցաւ Հաճրին եւ Նահրի հայուատ սահման-
ներուն, ուր ազգային վարժարաններու ա-
ռակետուրիւնը եւ նայ ժողովուրդի ծովա-

Քափօրը Պուրենէն դէպի նահրի

բար աշխի կը զարենէին Պէյուրաքանակ Պա-
ղեստինահայ ազգայիններ, որոնց բոլորի
դէմքին վրայ սուզը կրկնածաւալ կը դրու-
ուեր, եւ որենի՞ իրենց վերջին յարգանին եւ
երախտազիտուքեամ իրբ գոյք պատայտու-
թիւն, հանգուցեալի դազակին վրայ զետեղե-
ցին ամենէն օւել եւ բանկացին ծաղկեպր-
սակիր, պապ ուսամբարձ Ս. Նուանէն միջնու
Տօրա ծաւրին իրենց սիրեցեալ Պատրիարքին
զագայոր: Հանգուցեալ Պատրիարքի համա-
ստած սուլցին մէջ, Մայակու էր այս պա-
րագան, որ միայն պատի կընար բերել Պա-
տրիարքի պանդուխմերուն, պանդուխմեան

ծաւալ բազմուրիւնը ժամերէ ի վեր եւկիւ-
դածուն կը սպասէր, սուզը իրապէս ազ-
գային նկարագիր կը հազնէր:

Քափօրը Տօրա հասնենէն ես, դազապը
իմնաշարժմեներով փոխագրուեցաւ Անրիի-
խաս:

Ա. ԵՐՃԻՆ ԺՆՈՒՄ

Ցաջորդ առաւու, Կիրակի, տելի ունեց-
ած օճանս արարադուրիւնը Անրիիխաս Ս.
Լուսաւորիչ Եկեղեցիին մէջ: Առաւու իս-
նական՝ զայդ վարդապետներ, դազակին օջուց
լուելեան հաղեցին աւետաններ եւ սալ-

մասնեւ Փամերգութիւնը կտարուեցաւ մեղմանաց Խ. Վօսաղիին Հանճառական հանդիքաւութ Ա. Պատարազը մատոյց Գեր. Տ. Խաղ Արք Աղօպանիստանը ։ Ս. Պատարազի ընթացքին, մուլցով ան առաջ, դադարը բիմ հանուեցաւ, ու Նորին Ռ. Օծուրիւն Տ. Խարեգին կարողիկոս Մեծի Տամն Կիլիկիոյ, կտարնեց մեղմին օձման կարգը բնդինաւուր յուզումի մեջ առջապատւած հղիսկուպաններով եւ նուսազէմի վարդապէս նայերով։

11 Փուրդիւրդը խուռ ներամ փուրացած եւ կարգիկուստանէց, իր յարգանին վերջին

կողմէն Հայր Մարքան, Հայ Բողոքական համայնքի կողմէն Վեր. Հատիւննամ։

Խոկ նորար որ, Վեհափառին միջելելով, իրենց ցաւակցութիւնների այժման էին արդյուն Հայ Կարողի համայնքնեւն և Ամեն Կուռին Աղյանանեան Պատրիարքին անունով՝ Վեր. Պարանան Արքակիսկոպոսը, եւ յօթ ռեաբուներու մերօպայիս Խօնա. Խալիսի։

Ունամ յուզի արշանգութիւննեւ վերց եւ մեղյուննեւ առաջ խօսեցաւ Ե. Ա. Օծուրիւն; Տ. Խարեցին Կարողիկոսը, իր յուզից զարանկական, ծողովուրդին խօզումին եւ արացներուն ընդմէջնեւ։

Կուտան զամբանականը իր դիրքութ գիծերուն մէջ։

«Ժառայք անպատճի եմ, զար պատճ եւ առնել արարան։» (ՂՈՒ. ԺԵ. 10)

Գերմանացի նշանաւոր փիլիսոփայ Քանթը, ամիենքրի մէջ երկու բարձրագոյն գեղեցկութիւն էր տեսնում, աստեղազարդ երկնիքը և մարդկային հոգու մէջ զարտքի զացումն ու գիտակցութիւնը։

Արդարեւ, ի՞նչ աւելի գեղեցիկ է, հմայիչ ու խորիզաւոր, քան աստղազարդ երկնիքը իւր բազմաթիւ փայլուն աստղերով՝ ցրուած պայծառ ու կապոյտ երկնակամարի վերայ. Փիլիսոփան այդ գեղեցկութեան մէջ տեսնում էր բարձրագոյնը, որի յայտարարն է աստղազարդ կապոյտ երկնիքը։

Իրօք, որքան էլ գեղեցիկ է պայծառ ու աստղազարդ երկնիքը, որ կարծեն խօսում է իր մէն մի աստղով, բայց եւ կայ երկրորդ մի գեղեցկութիւն, որ մեզնից հեռու էլ, այլ մեր մէջ չիկ է, մարդկային հոգու մէջ, անոր ներքին աշխարքուն. զայտաքրի ցիսակցութիւնն ու նորս կատարմէն, որ այնքան գեղեցիկ է, որքան առանց զարդարդ երկնիքը։

Արտաքին տիեզերքը տեսնենք, վայն լում ենք նրա գեղեցկութիւնը եւ պայման լում մեր ներքին իմացանանութեամբ։ Ներս ընի տիեզերքի երկնակամարի ամենափայլը՝ լուն աստղերից մէկը՝ պարտքի գիտակցուած թիւնն է, որովհետեւ դա մեր կենդանուած թեան ծաղիկն է եւ նպաստակը մեր նորդաւոր գոյութեան։ Նրանով մեր նիրականն ամրմինը զգնում է Աստուածոյ գործադիր ըլլալու շնորհը։ «Եռք էք տանար կնադա»

Տեսարան մը բափօքէն

առեւք բիթմեր Մեռւառշէմի Հանգուցեաց Պատրիարքին։

Հնեկապը, եին ու քառաներէն, Լիքանանի կրթարքան նախառաւուն և Ա. Տօքը. Խարիմ Պիլաման եւ առա քանձու նախառաւուրքան, փորագոյն պիտ, եղքա Ան Խաւորիս, առնեն յահուն Լիքանանի և յա, նախառանին եւ կառապաւուրքան ներկայ եղան օձնան արարողաւրքանց։

12. Իրենց ներկայութեամբ. Վասակից եղան նոյնագէք Փեյտուրի Ամերիկան Համալսարանի նախադարի Պ. Փենքազ. Սիեւեան, Կարողիկուն ներու կազմէ Արևա Հաստա, ձիզութիւններու

նի Աստուծոյն» եւ գործակից նրան, կ'ըսէ
Մ. Պողոս Առաքեալ:

Սի՞րիլիթ, մեր Տէրը աշխարհ եկաւ ոչ
թէ պաշտուելու, այլ պաշտուու: Նա ծա-
ռայութիւն լսպասեց, այլ ծառայեց տկար-
ներուն՝ բանալով ազնուացնելու անոնց հո-
գին եւ, հոգեւորապէս բարձրացնելու զա-
նոնք: Գարտքի գիտակցութիւնը, ունեցողի
կատարեալ արտայայտութիւն է, գործի կա-
տարումն յետոյ ասել. «Ծառայը անպի-
տան եմք, զոր ինչ պարտն էր առնել, առ
րարաբ»: Այս կոչմամբ եւ զգացմունրով
մարդը կը բարձրանայ հոգւով, իբրև Աստու-
ծոյ պատկերը իր երեսին կրող մի արարած:

Հանգուցեալը, եթէ նկատի չառնենք
նրա անցեալ տարիներուն մատուցած ծա-

Այժմ, Աստուծոյ կամբոյ նա թողնում
է այս աշխարհը եւ բաժանուու մեզանից:
Չեմ ուզում երկարել — մեր շարականները
այնքան երկար են, որ յոգնել էք ամէնք,
— կը մաղթեմ որ Աստուծած ուղեկից լինի
նրան լուսնեցն այն ճամբում, ուրիշ նա
պիտի զնա առ Արարին իւր:

Թող Աստուծած օրնէ եւ պահպանէ
Հայց. Եկեղեցին, որ դարերու ընթացքին
կործը է տուել փոթորիկներու: Հանգու-
ցաւը իր Աթոռը թափուր կը ծգէ. բայց
մննք հաւատացած ենք, որ Աստուծած ի բա-
րանց յայսցանէ կարող է որդիք Արքահա-
մու յարուցանել:

Աստուծած անսասան պահէ Մայր Աթոռ
Ս. Էջմիածնը, Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութիւն:

Հայր ըլ Նասարայի Հոգինանզատեան պատումուն
Յունաց վանքի կողմէն

Ռայութիւնները եւ կեանքի կարճ տեւողու-
թիւնը, եւ մեր աչքի առաջ ունենանք մի-
այն նրա վերջին մի քանի տարիները, երբ
կը իբրև Պատրիարքը նրուազէմի, պարորի
խորը գիտակցութեամբ ծառայեց իր Ազ-
գին, Եկեղեցւոյն եւ մարդկութեան, արժառ
նի է մեր յարգալից վերաբերնունքն: Կ'ակ-
նարկեմ Պաղեստինի փոթորկալից եւ ար-
հաւալից օրերուն, երբ նա իր պատրիար-
քական աթոռին, վրայ փողովորդին նետ
մնաց, արժանին տնօրինելով իր Միքանու-
թեան հետ: Նա խսկական զոնն է իր պար-
տականութեան գիտակցութեան:

Նը, երուաղէմի Պատրիարքութիւնը, ինչ-
պէս նաեւ Կ. Պողոս Աթոռը:

Աստուծած առաջնորդէ մեր բայլերը ի
բարին: Աստուծած լուսաւորէ նոգին հան-
գուցելոյն եւ նրան ծառայութիւնը ընդունի
որպէս Արևի պատարազը:

Ընորիք Տեառն եղից ընդ Զեզ, ամէն:

Պատրիարքի եւ Օծման արարողութեանց
ներկայ երեն նաեւ Հ. Բ. Ա. Միուրեան զանազան
մարմններու ներկայացուցիչները, ազգային
մարմններու անդամները եւ հայ եւ օսու-
րերեաւ խմբակիցներն ու բրդակիցները:

Դադաղին փայ ծաղկեփունջեր զետեղած էին Ազգ, Առաջնորդարանը, Պեյրութաբնակ Պահապահինահայերը, Թէքեան Մօսկվակ Միութքինը, Հ. Բ. Ը Միութքան ուստանդութիւնը, Հ. Ա. Շնկերակցութիւնը, «Զարքօն» օրաթերթը և աւրի բարձարի, բարեկաններ և ազգայիններ:

Կրօնական արարողութիւններն վերջ, տեղի ունեցած ցաւակցական պատճենական ընդունելութիւնը վեհաւանին մեջ:

Ցաջորդող երկու օրերու ընթացքին Հանգուցեալին դադաղը Երևանում փոխարժելու օրինական կազմագրութիւնները ե-

կերպարագութեամբ Երևանի միաբան Հոգ. Տ. Պատկանակ, Թումայեանի օդանավով կը մեկներ Ամման, իբրև յուղարկաւոր Հանգուցեալ Պատրիարքին, եւ ի սե ու միաբարութիւն Ա. Թակորքեանց պակիր Միաբանութեան:

Ն. Ա. Օ ԾՈՒԹԻՒՆ

Տ. Տ. Գ Ա ՐԵԳԻՒՆ ԿԱԹՈՂ. ԽԱՆՈՎԸ ՄԵՐ ՄԷՋ

Ամմանի օդակայանին մեջ, Ն. Ա. Օծութիւնը զիմաւառուցաւ Ամմանի պատճենական հասարակութեանն, որոնք խուռներած փոխացած էին հոն, մեկ կողմէն արտայացելու իրենց ոուզը հանգուցեալի դադաղին,

Դադաղի Բերդին գիմաց, տեսարան մը բափորէն

զան, եւ Դ. Զ Նոյեմբերին Հանգուցեալ Պատրիարքին դագաղը Անքիլիանին փոխարժեցաւ Երևանում, ընկերակցութեամբ Անքիլիանի Դրան Նպիսկ. Դեր. Տ. Խուեն Մրգանցին, Երևանադեմ Ա. Ցակորեանց վանքի Լուսաւայսեան Դեր. Տ. Ենիքս Վրդ. Տէրէքէնանին, Հոգ. Տ. Շաւարշ Վրդ. Դումնեանին եւ Հոգ. Տ. Կոչիս Վրդ. Մանուկյանին: Խոկ Նորին Ա. Օծութիւնը բն-

եւ միւս կողմէ բերելու իրենց յարգանքը Վեհափառին, ու այս առիրով առաջին անգամ ըլլալով կ'այցելէր Ամման:

Երևանութեան՝ Միաբանութեան իբրև ներկայացուցիչներ եկած էին Հոգ. Տ. Սերովիք եւ Տ. Միւսոն Վարդապետներ, Միջազգային Կարմիր Խաչի ներկայացուցիչներուն ներ, որոնք իրենց մասնաւոր մեռելականք դրկեր էին զեղեցիկ ծաղկեփունջով

մը՝ Ամենամեծ Խռովադեմ փոխազրելու համացւագիշ դագաղը։ Եկած էին նորապես Երևանիմի Էսպառազիչներէն մասնաւոր բանձ նախումք մը եւ բազմարիւ ազգայիններ։

Հանգուցեալին դագաղը դիմաւորելու եւ Նորին Ա. Օծուրիւնը ողջունելու համար, Ամենամի օգուլիսամբ եկած էին նորապես Ռմեննի Կառավարական եւ զինուորական ներկայացուցիչներ եւ յարանուանուրեանց պետեր։

Ժամը 12 ին, Ամենամեծն 15 ինքնաւարժ ներով մեռելիսկառէր նամբայ ելաւ դեսի Խռովադեմ։ Ժամը 3 ին, Խռովադեմի մէջ աւստրիական Օսպիսի բովին, հանգուցեալին դագաղը դիմաւորուեցաւ Ա. Ցակորեանց բովանդակ Միաբանութենէն, նայ ժողո-

րեանց պետերու, հիւլպասոսներու և ծանօթներու եւ Խռովադեմի բովանդակ նայ ժողովուրդին։

Նորին Ա. Օծուրիւնը իր զգացուած եւ հոյական դամբանականով անգում մը եւս վեր առաւ հանգուցեալ Պատրիարքին կետթին ու գործը, եւ հայրաբար միիրաւեց Միաբանութիւնն ու ժողովուրդը՝ իրենց այս անժամանակ եւ գտնի կորուսին մէջ։ (Տես Վեհապահ Դամբանականը էջ 296)։

Յուղարկաւորութենէն յեռյ Միաբանութիւնն ու ժողովուրդը բարձրացան Պատրիարքարան՝ իրենց ցուակցուրիւնները մասուցանելու Վեհափառ ին եւ ընդունելու Նորին Ա. Օծուրեան միիրաւութեան եւ օհնուրեան խօսքը։

Դագաղը Ա. Ցակորայ Մայր Տաճարին մէջ

փուրգին, պետական ներկայացուցիչներէն, յարանուանուրեանց պետերն, եւ գրեք Ա. Երևանիմի բովանդակ ժողովուրդէն։ Կիրազուծունէր կարծես Աւետարանի խօսքը անգամ մը եւս թէ՝ «Դերգիցաւ հաղանն ամենան»։ Ժամը 4.30 ին դագաղը հասաւ Ա. Ցակոր եւ գրուեցաւ եկեղեցին, կրօնական պատօն եւ մեծավայելու արարութիւններ վեց։

Եօ. օր առաջու, ժամը 11 ին, կատարուեցաւ բարձրան կազզը, նախազանուրեամբ Ն. Ա. Օծուրիւն Տ. Տ. Գարեգին Կարողիկոսի եւ ի ներկայուրեան հաղսական, զինուորական ներկայացուցիչներու, յարանուանու-

թիրիփաօֆ Միաբանութենէն Վեհափառ մին կ'ընկերանար, ինչպէս ըստն, Գրան Խպիկոսոս եւ Լուսարաւայիս Գեր. Տ. Խորեմ Մըբազանի, որ օրեւով հսկած էր հանգուցեալի սնաւին բով, Ամերիկեան Հիւանդանոցին մէջ։ Յուղարկաւորութեան քրիուր հանդէսին փարացած էր ներկայ զրենուիլ նոյնպէս նզիպտոսի Թեսի Առաջնորդ Գեր. Տ. Մամբէք Մըբազան Միրունեանը, Խռովադեմի Միաբանութեան բենելու իր եւ բովանդակ նզիպտայի նզիպտայուրեան սուզն՝ ու յարգաներ։

Նուրց տար օրեւ Նորին Ա. Օծուրիւնը պատօւակալ հիւըր եղաւ Խռովադեմի Միա-

բանագրեամբ՝ Գեր. Տ. Մամբեկ և Տ. Խորեն
Մթբազաներու հետ միասին:

ՃՆԱՐԺԱՄԿԱՆԻ ԽՔ

• Սրբու, յանձնէ Ս. Յակոբեանց Միա-
բանութեան, ի թի խորին եռախտաղիտուրիւնը
կը յայտնի Նորին Ս. Օծուրիւն Մեծի Յանն
Կրիկելա Տ. Տ. Պատեգին Կարտղիտութիւն, այն
Մթափին ու հայրական մեռաբերմունքին հա-
մար, ու Նորին Վեհափառուրիւնը ցոյց
ուռւա Ա. Արքանոյ Համգոցեազ Պատրիարքին
և Միաբանութեան Եկատերինք, Անքիլիտան
Խոռաչակիմ հետեւեղով դապարին իր յօ-
դաղկառու, նախազանելով բաղման արա-
գույնութեանց իւ իւ բառձր Ենրիկայութեամբ
և հայրական սիրով Մթափին իւ պահ-

լոր կարգադրութիւններուն՝ որ թէ Հանգուց-
եալ Պատրիարքի կենդանուրեան եւ թէ մա-
նեն յեսոյ անհրաժեշտ եղան: Շնորհակալուա
րիւն Կար. Փախանուր Խար Մթբազանին,
Հայկի թեմին առաջնորդ՝ Գեր. Տ. Զարեն
Մթբազանին, Անքիլիտանի Միաբանութեան,
Պաշուրեան Ենրիկայուցիցներուն, թերե-
րու յամբարութեանց, դպրոցներու տեսչու-
թիւններուն, մկանուական կազմակերպու-
թիւններուն, եւ բոյոր անոնց՝ ուռեն մօռն ու
հեռուն բաժնեցին մեր սուլը եւ անձամբ
ու գրով թենց յարգամբ յայտնեցին եւր
հուսատուրեան պետին եւ վեանիր Միա-
բանութեան:

Մթափին Շնորհակալուրիւն Անքիլիտան
Հրանքանոցի բոլոր բժիշկներուն, ծառա-

Դապարը գերեզման դրուած պահուն

բանելով Ա. Յակոբեանց Անխառանդամները:

Շնորհակալուրիւն Գեր. Տ. Մամբեկ Ա.
Առենապ, Միրունեանին; որ իւ եւ բովանդակ
Նկիասահայ զազուրին կորմէ իւ սերն ու
յուրաքանչ կուգար մասուցանելու Հանգուց-
եալի յիշաակին, ու եղբայրական միիրա-
րանք. Միաբանութեան:

Մթափին Շնորհակալուրիւն Ենյաճպէս
Գեր. Տ. Խորեն Եպիսկոպոսին ու Հանգուց-
եալ Պատրիարքի նիւանդանոց մենելուն ա-
ռաջին մէկ օրէն, պատփառն հետօակր համ-
դիսացաւ անո՞ւ եւ անձամբ հսկեց այն բո-

յոզներուն եւ վարչութեանց, ի մասնաւորք
Տօք. Ե. Ճիշենեանին, Տօք. Կնիգումեանին,
ուռեն իւնց միտքն ու սիրոք այնքան յօժա-
րամօռնեն ի սպաս դրին, Փրկելու համար
Մթբազան հիւանդը:

Ա. Յակոբեանց Միաբանութիւնը իւ
սուզին մէկ միսիքառուած կ'զգայ ինքինքը,
ի տես եւ ի լուր համազգային այն մեծ յար-
գանքին եւ սիրոյն, որուն առարկայ եղաւ
իւ Հանգուցեալ Պետք:

ՀՈԳԵՆԱԳՍՏԵԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ
ՊԱՇՏՈՆԱՊԷՄ ՆԵՐԿԱՅ ԵՂԱՂՆԵՐ

ՀՈԳԵՆԻՈՐ ՊԵՏԵԲ

ԵՒ

ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉՆԵՐ

Յունաց Ս. Պատրիարքի ներկայացուցիչը Գեր. Տ. Աթէնակօրոս Արքապու., իր հետեւորդներով.

Լատինաց Պատրիարքարանի փոխանորդ Գեր. Կենանդ ձէլլաթի, իր հետեւորդներով.

Ֆրանչիսկեանց Կիւտոտի փոխանորդ Հայր Ֆրանշառուա Լավալ, իր հետեւորդներով.

Երուսաղէմի Անկիրան Եպս.ի ներկայացուցիչ Քէնըն Ս. Վիթըն Տէյզիս.

Երուսաղէմի Ղատոց Եպիսկոպոս Գեր. Եագոպոս, իր հետեւորդներով.

Երուսաղէմի Ասորոց Եկեղեցւոյ Եպիսկոպոսի փոխանորդ Տէք Պոլոս.

Երուսաղէմի Հապէշաց Եկեղեցւոյ Տեսուլը, իր հետեւորդներով.

Հայ Հռովմէականաց Պատր. Փոխ. Տ. Յովիաննէս Վրդ. Գոյուոմնեան.

Յոյն Հռովմէականաց Փոխանորդ Արշիմանտորիթ Ճիպրայի Ապու Սաատուա.

Ասորի Հռովմէականաց Փոխանորդը.

Մարօնիթ Համայնքի Պատր. Փոխանորդ Գեր. Իլիսոս Խզիատէ.

Արաք Անկիրան Եկեղեցւոյ ներկայացուցիչ Հայր Սքէլ.

Խալամական Բարձր Ատենանի ներկայացուցիչ Ամին Պէյ Սապուլ Հատի.

Պաղեստինի Արաք Կրօնապետի ներկայացուցիչը.

ԿԱՌԱՎԱՐԱԿՈՒՆ ՊԱՇՏՈՆԱՑԱՐՆԵՐ

Վահմ. Ճեմալ Պէյ Թուքան, ներկայացուցիչ Նորին Վեհափառութեան, ինչպէս նաև Պաղեստինի Ընդհ. Կառավարիլ եւ Կուսակալ Երուսաղէմ Քաղաքի.

Երուսաղէմի Քաղաքապետ Անուար Պէկ էլ Խաթիպ.

Ընդհանուր Ռստիկանապետ Ռատի Պէկ Բննապ.

Ձինուորական Ընդհ. Փոխ - Հրամանաւորը.

Առողջապահական բաժնի Տնօրէնը.

Թղթատարութեան բաժնի Տնօրէնը.

Անցագրային բաժնի Տնօրէնը.

Սահմանապետի Վարչութեան Բաժնի Տընօրէնը.

Երուսաղէմի Նահանգային Կառավարիլ Օգնական Պրն. Ն. Պառարշի.

Երուսաղէմի Նահանգային Կառավարիլ Օգնական Պրն. Ատնան Պէյ Հիւաէյին.

Երուսաղէմի Բժշկական Յանձնաժողովի Ներկայացուցիչ Տօրթ. Ե. Նուգհա.

«ՄԱԿ» ԵՒ ՄԻԶԱԶԱՑԱՑԻՆ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱԶԻ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉՆԵՐ

Պրն. Փօզէ Քումբըրը Ներկայացուցիչ ՄԱԿ-ի Հաշտարար Յանձնախումբի.

Պրն. Ժան Ֆ. Մունիէ Ներկայացուցիչ Միջազգային Կարմիր Խալի Կեղրոնական Վարչութեան.

Օրդ. Վիօլէթ Ռուժվի Ներկայացուցիչ Միջազգային Կարմիր Խալի.

ՀԻՒՊԱՏՈՍՆԵՐ

Սըր Հիու Տառ Ընդհանուր Հիւպատոս Մեծն Բրիտանիոյ.

Պրն. Ժատ Հիւպատոս Մեծն Բրիտանիոյ.

Պրն. Ջ. Թէյլըր Քարտուղար Մեծն Բրիտանիոյ Հիւպատոսարանի.

Պրն. Կորքա Ընդհանուր Հիւպատոս Լեհաստանի.

Պրն. Ռանտոլֆ Ռոպէրթս Փոխ - Հիւպատոս Միացեալ Նահանգաց:

Պրն. Նիվէն Հիւյզ Ընդհ. Հիւպատոս Պելճիքայի.

Պրն. Մրկերօբուլոս Ընդհ. Հիւպատոս Յունաստանի.

Պրն. Տէսիթի Փոխ - Հիւպատոս Ֆրանսայի.

Պրն. Ալնազօ Ներկայացուցիչ Խտալիոյ Ընդհ. Հիւպատոսի.

Յ Ա Խ Ա Յ Ո Ւ Ն Ե Ր

ՎԻԿԱՐԻԱՏՈՒԹՅՈՒՆ IN PALESTINE AND THE HASHIMITE KINGDOM

Rev. Father Paul Gelph.

Vicar of the Syrian Metropolitan, J'lem:

I received your letter dated 29th Oct. announcing the death of His Beatitude Archbishop Guregh II Israeliyan, Armenian Patriarch of Jerusalem.

I was extremely sorry for the loss of this venerable and beloved Patriarch.

Please, extend my deepest condolences to His Grace, the Vicar of the Patriarchate; the Abbot and Priests of St. James' Convent.

Hoping them to select an efficient successor. Homs, 18. 11. 49

Copy-translation of
original arabic letter from
IGNATIUS, PATRIARCH OF ANTIOCH.

DELEGATIO APOSTOLICA

Jerusalem, 2nd November, 1949.

c/o Italian Hospital, Amman

Most Reverend Father,

Here at the Italian Hospital at Amman, where I am yet detained by illness, I have learned, with sorrow, of the death of your revered and beloved Patriarch.

I hasten to express to you my sentiments of sincere and profound condolences for the great bereavement sustained by the Armenian Community.

With sentiments of personal regards to you, I remain, Most Reverend Father,
Yours devotedly in Xto.

Monsg. Gustavo Testa.

Tit. Archbishop of Amasea,
Apostolic Delegate and Regent of the
Latin Patriarchate at Jerusalem.

Ս Տ Գ Ո Ր Ե Ր Ո Ւ Ն Ե Ր

ST. GEORGE'S CLOSE JERUSALEM

October 29th, 1949.

Dear Archbishop,

I have just received a telegram from the Anglican Bishop, who as I explained when I called yesterday is undergoing medical treatment in Beirut. After informing us officially of the Armenian Patriarch's death he says:

“Convey my deepest sympathy on loss of valued ecclesiastical leader and loved personal friend.

Weston, Bishop.”

Again assuring you of our prayers,
Yours very sincerely and respectfully,

Canon Wittan-Davies

Canon Residentiary and Commissary
to the Anglican Bishop in Jerusalem.

(Պեղուած Հայոց Պատրիարքարանին)
(Խուսերէն բարգանաւած)

Եռաւաղէմ, 3 նոյն. 1949

Ասորապէս ցաւում եմ եւ վշտակից
Կիւրիք Բ.Ի մահուան առթիւ: Եթզողու-
թեանս մէջ տպաւորուած են իմ երկու
տեսակցութիւններս նորա հետ, և հոգեւոր
խօսակցութիւններս:

Ազօթում եմ նորա հանգատան համար
բոլոր ուուրբերի Աստուծոյ թագաւորութեան
մէջ: Յաւերթ լինի յիշտակը նորա:

Ստանալով Զեղանից տիսուր հաղոր-
դագրութիւն և հրաւեր նորա թագման և
անկեղծ ցանկութիւն ունենալով յուշար-
կաւորել զէկի իւր յաւետնական հանգիւ-
ար, ամսում 8 ին ին քաղաքը զիացի: Խա-
րայէի պետութեան կողմից ես անցաթուզ ուներ և ենթագրում եմ, որ Զեղ կողմից
հոգացուած կը լինի արարական վիզան: Մահմանագրուիսք գալով, տարարազգարար
չգտայ զայն:

Տեսուչ Պազեստինի Եռաւաղէմ
Աւագափառ Հոգեւոր Առաքելութեան
ՀՀԱՆԻԴ ՎԱՐԴԱՎԱՐԸ

OLD POLISH HOSPICE

Jérusalem, le 5 Novembre, 1949

A Son Excellence,
Le Vicaire Patriarcal du Couvent
Arménien de St. Jacques,
à Jérusalem

Excellence,

C'est avec grand chagrin que nous avons appris la nouvelle douloureuse de la perte irréparable de Sa Béatitude Monseigneur Guregh II Israeliyan, Patriarche des Arméniens et de la Congrégation de St. Jacques à Jérusalem. Aussi en mon nom et au nom de la Communauté Catholique Polonaise de la Palestine présentons nos sentiments de condoléance les plus profonds à cette occasion.

Le votre tout dévoué

CANON ETIENNE PIETRUZKA

Recteur de la Communauté
Catholique Polonaise de la
Palestine, en Jérusalem.

BRITISH CONSULATE-GENERAL
JERUSALEM

October 28th, 1949.

Sir,

I and my staff have learnt with the deepest regret of the death of His Beatitude Guregh Israeliyan II and I hasten to offer the Armenian clergy and laity of Jerusalem my most sincere condolences at the grave loss they have sustained in the passing of a patriarch of such high standing and great qualities. His Beatitude will be deeply mourned not only by his own community but by the many personal friends he has made in this City, and I and many members of my staff will feel his passing as a great personal loss.

I have the honour to be,
Your Grace's obedient servant,

SIR HUGH DOW
CONSUL-GENERAL

BRITISH CONSULATE-GENERAL
JERUSALEM

4th November, 1949.

Sir,

On learning of the death of His Beatitude Guregh II Israeliyan, I at once informed His Majesty's Government of the sad event.

I have now been instructed to convey to Your Grace and to the Brotherhood of St. James, on behalf of the Secretary of State, the condolences of His Majesty's Government at the regretted decease of this great man whose relations with them, extending as they have done over a long period of years, have always been marked by the greatest cordiality and mutual respect.

I have the honour to be,
Your Grace's obedient servant,
(HUGH DOW)
His Majesty's Consul General.

CONSULAT GÉNÉRAL DE FRANCE
EN PALESTINE

Jérusalem, le 31 Octobre 1949

Monseigneur le Vicaire

Patriarcal Arménien
Jérusalem

Monseigneur,

C'est avec une peine réelle que j'ai appris le décès à Beyrouth de Sa Béatitude Monseigneur Guregh II Israeliyan, Patriarche arménien grégorien de Jérusalem.

Je connaissais la piété, la haute culture du prélat et son dévouement pour l'Eglise arménienne. Son âge laissait espérer qu'il pourrait encore pendant de longues années se consacrer à sa mission. Sa disparition à un moment où toutes les Eglises chrétiennes doivent manifester leur présence vivante à Jérusalem et défendre plus que jamais les Lieux-Saints m'affecte profondément. Je vous prie de

اخوية مار يعقوب الارمنية
دير الارمن - القدس

١٩٤٩ - ١١ - ٧

يقدم راغب باشا الشاشبي المحاكم الاداري العام
للفلسطين بتعازيه القلبية الى الطائفة الارمنية بمناسبة وفاة
صاحب البسطه بطريرك الارمن بالقدس المرحوم كورين الثاني
الموقوف في الثامن والعشرين من تشرين الاول سنة ١٩٤٩
الذى كانت له مكانة سامية وعية خاصة لدى الجميع وقد
الوقت نفسه الذى يذكر فيه اسفه للطائفة الارمنية لعدم
ع ولكنه من حضوره فقلة تشيع جثمان انقىده نظرًا لتفيقه عن
القدس في ٢٣ تشرين الثاني ١٩٤٩ يرجو الله ان يعوضنا
عنه خيرا وللقيد الرحمة وللطائفة الغراء والسلامون.

دبوان المحاكم الاداري العام
القدس

HEADQUARTERS ARAB LEGION
AMMAN

3rd November, 1949

Major General J. B. Glubb Pasha
regrets he will be unable to attend the
Funeral Service in Beirut of His Beatitude
Archbishop Guregh II Israelian at the
Armenian Cathedral of St. James and
wishes to convey to the Community his
deepest sympathy on their sad bereave-
ment.

١٩٤٩ ١١ - ٦

غبطه وكيل بطريرك الارمن المترم
القدس

ان الجميع الطيبه العربيه بالقدس نقدم لنبطكم
والطائفة الارمنيه الكريمه اخلاص التعازي القلبية لفقدان
بطريرك الراسل المفقود له جربن الثاني ، فإن الحسارة
جسيمه لا توضع ولماصاب مشتركه ، نطلب للقديد الرحيم
لأنبطكم والطائفة الكريمه الصبر الجليل والسلامون .

اصحاء

اندكتور يعقوب نزهه
نائب امين سر الجمعيه

COMITÉ INTERNATIONAL DE LA CROIX-ROUGE

Jerusalem, 29th October, 1949
Your Grace,

With deep sorrow and sincere sympathy, I learned of the sad premature death of His Late Beatitude Guregh II.

Nothing that one can say in these circumstances will in any way help to heal the terrible loss, but it may be of some consolation for you to know that all those who knew His late Beatitude, mourn with you the loss of a pious leader who deed so much for his own and other communities.

May I, once more assure Your Grace that we fully share with you His early death.

I remain, Your Grace's

Most respectfully
HENRY KNESEVITCH

Votre Eminence,

La Délégation du Comité International de la Croix Rouge, Indian Hospice à Jérusalem, tient à présenter ici à Votre Eminence l'expression de sa plus profonde sympathie pour le deuil qui vient de la frapper en la personne de Son vénéré Patriarche.

L'inlassable dévouement, de feu Sa Béatitude Guregh II à la cause des malheureux, Son incessant travail et Son esprit de large coopération rendent Sa perte tout particulièrement sensible à la Croix Rouge, qui gardera vivant le souvenir de l'aide qu'Elle lui a apportée dans l'exécution de sa mission.

La Délégation du Comité International de la Croix Rouge prie Votre Eminence d'agréer ses condoléances les plus sincères et les assurances de son plus profond respect.

Délégation du C.I.C.R.-Jérusalem.

G. Gaberel

p. o. Violette Rogivue.

RESOLUTIONS

adopted by

THE LUTHERAN WORLD
FEDERATION
(NEAR EAST BRANCH)on the death of
HIS BEATITUDE ARCHBISHOP
GUREGH II ISRAELIAN
ARMENIAN PATRIARCH
OF JERUSALEM

Whereas, on the 28th of October 1949, it hath pleased Almighty God to take unto himself the soul of His Beatitude Archbishop GUREGH II ISRAELIAN, Armenian Patriarch of Jerusalem and Whereas, the Lutheran World Federation (Near East Branch) mourns in the departure of His Beatitude from our midst the loss of a truly loyal counsellor and friend, an erudite churchman; a profound theologian; an earnestly consecrated personality; a generous benefactor, especially to those in need, and a brave man in face of physical danger and

Whereas, the Lutheran World Federation (Near East Branch), professing and propagating the same faith as the beloved Patriarch in the deep elemental things of our priceless Christian Faith, knows him now to be promoted into the very presence of the Father who created him, the Son Jesus Christ who saved him and the Holy Spirit who brought him to the only saving Faith, therefore

Be it resolved that the Lutheran World Federation (Near East Branch) contribute a memorial in the honour of His Blessed Memory, said memorial to consist not of a wreath of flowers which tomorrow is wilted and gathered to the burning but of the sum of money of L.P. 50—(Fifty Palestine Pounds) to be used exclusively for the relief of the needy refugee families of the Armenian Community.

Signed:

Edwin Moll, H. Melikian, Dr. T. Canaan

THE LUTHERAN WORLD FEDERATION
PALESTINE BRANCH

1 November, 1949

The Locum Tenens

Armenian Patriarchate

Jerusalem

Your Grace,

I take this opportunity of expressing to you the deep compassion of the Executive Committee of the Lutheran World Federation (Near East Branch) on the occasion of the sudden death of His Beatitude, the Armenian Patriarch, Guregh II who was a friend of our church and who enjoyed the respect of our Committee.

Please accept our condolences and be assured that we feel deeply with you on the great loss the Armenian Church has suffered by the death of His Beatitude.

Respectfully yours

H. MELIKIAN

Asst. Director & Treasurer
Lutheran World Federation
(Near East Branch)

As a foreigner it has been not only an honour and a very great privilege to have known and loved His Late Beatitude, Guregh II, but also a personal and spiritual experience of such depth and permanence that it will be a living memorial of him until the day of my own death.

To thank God for the lives and examples of holy men and women is a universal practice amongst Christians. It is now one of the consolations in my grief. Here in this Holy City we have record of the holy lives of many priests and patriarchs, but this Holy Patriarch I knew and had the privilege of serving

and the even greater privilege of being served by. His holy life must then be of greater meaning for me and for all of us, as it has been lived before our own eyes. Our Blessed Patriarch's life was lived — we are living witnesses — solely to serve others for the glory and in the service of God and there is no possible doubt, but that every thought, word, and deed of His Late Beatitude was in Our Lord Jesus Christ's name. The radiance which came from this great and holy man could not fail to affect those around him. It made us feel that his religion was something of outstanding living importance and it was impossible not to search our own hearts to see what was lacking. In him we saw what we all have the means to attain. and having his shining example of Christian radiance before us we wanted fervently to become of it ourselves. This was truly a life and example of Christian teaching for which we must never cease to thank God for having shown us, and not only thank him, but also pray that we may profit from his example and so serve God and His Christ ever more devotedly.

Our Beloved Patriarch is no longer with us on earth, but as we continue to thank God day by day for his life and example, we have as Christians the great privilege of continuing to pray with him and to ask for his prayers at the throne of heaven.

GEOFFREY L. TAYLOR

Ս. ԶԱԿՈՂԻ ՆԵՐՍԵՒ

ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱԿԱՆ ՏԵՂՄԱՎՀԻ

7 Նոյեմբեր 1949 Երկուօաքրի օր առաւան ժամը 11 ին, Միաբանական Ընդհ. Փողով գումարուեցաւ Պատրիարքաթի մեծ զամփենի մէջ, ի ներկայութեան ժողովի հրաւորուած 20 նարեւեն, 17 ին, եւ նույն ներու բացաձակ մեծամասնութեամբ Պատրիարքական Տեղապահ բնորուեցաւ Ս. Արք. Պ. Արքույ Լուսաւորակե՝ Գեր. Տ. Աղիք Վ. Ռ. Տերեւեամբ:

Ցաջորդ օր պատօնապրով մը սոյն ընթարքինը ներկայացաւեցաւ Պաղեստինի փոխարքան եւ, բնիանուր կառավարիչ Խուլյան Նաւահիսի փառային եւ, բոլոր պատօնական հոգեւոր եւ աշխարհիկ հաստատութեանց:

ՎԵՀ. Տ. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ ԿԱԹՈՆԻԿՈՍ
ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ

Ն. Վ. ԱՄՍԱԼՈՒ ԹԱԳԱԿՈՐԻՆ

" Արքաթի 11 Նոյեմբերին, Ս. Օծուխիւնը երուսաղէմէն վերադարձաւ Ամսան, Նորին Վեհափառութիւն Յորդանանի Վեհապետ Ապառալլա թագաւորին տանելու իր և իր ժաղովուրդին յարգանքը:

Ամսան կէս ճամբռուն՝ Սալիթ մէջ, Նորին Վեհափառութիւնը ընդունուեցաւ քաղաքապետի և յարանուանութեանց ներկայացուցիչներու կողմէ, իսկ Ամսանի մուտքին՝ պղպայիններէ ի թագաւորի մասնաւոր հերկայացուցիչ՝ Հիքմէթ Պէյ Մուխիսար փոխ — սատիկանոպետին և զինուորաց կան ջնկատի մը կողմէ:

Ն. Ս. Օծութիւնը հիւրը եղաւ Ամմատի պատուական ազգայիններէն Պ. Հայկ Բելթէքեանի, որ ծանօթ է ոչ միայն Ամմանի, այլ բովանդակ Պաղեստինի հայութեան, իր հիւրասիրութեամբ և հայու վա-

առևցուցաւ ի Ա. Յարութիւն, վերնատան մեր մասրան մէջ՝ Պատարագիչն էր Հոգ. Տ. Նորայր Վրդ. Պատարեան:

* 21 Դեկտ. Եշ. — Յետ երեկոյեան ժառ մերօւթեան, կատարուեցաւ վաղուան տօքին Նախատուածիք, Ա. Յակոբեանց Մայր Յանարին մէջ, հանդիսապետութեամբ Հոգ. Տ. Նորեն Վրդ. Քէմանեամի:

* 22 Դեկտ. Եշ. — Յզութիւն Ա. Առուածածնի ի յԱնայէ. — Հոգ. Տ. Նորեն Վրդ. Քէմանեանի Նախագահութեամբ, վարդապետ Կայրեց Հանդիսական թափօրով Առաւտունի իշան Գեթսեմանի Ա. Առուածածնի Յանարը. Հրաշափառի հանգիստար մուտքէն յետոյ Սուրբ

Պատարագը մատուցուեցաւ Ա. Կոյսի գերեզմանին վրայ. Պատարագեց և քարոզեց Հոգ. Տ. Պարզե Վրդ. Վըթանէսեան բնարան ունենալով Միքնեայ ես զու ի կանայք և ունեալ է պառզ որովայնի քայ (Ղ. Ա. 42-43). Յոյց առաւ Ա. Առուածածնի կերց իրեւ միջնորդ և բարեխօսու Ծեղտոց Նաև թէ Ա. Կոյսի մեծաթիւնը պէտք է վիտուե անք հաւատարեւթեան, հաւանդութեան և թոհարեսթեան մէջ:

Կէօրին ի զիմաց Գեր. Ցեղապահ Հօր, Հոգ. Տ. Նորեն Վրդ. Քէմանեան Հօթէ Արմերայի մէջ ներկայ դանուեցաւ Առուածազէմի քաղաքան պատրանին կողմէ ի պարի Ն. Վ. Ապուալլա Թագաւորին արուած ճաշկերպին:

Ն Օ Բ Ք Ե Ւ Ն Ի Շ Ք

Պատասխանելով Գյումրոց ասքարաբերի հացազնդումին, քէ «Ինչո՞ւ համար Արուսակիմի Հոգելոյս Պատրիարքի մահուան եւ Պատրիարքական Տեղապահի ընթուրեան լուրերը, իբր քէ, չեն հաղորդուած Խոազի Հայոց Առաջնորդական պատրիարքութեան մէջ»:

Հրապարական եւ յարգանով կուզանք յայտարելու քէ վերոյիշեալ Երկու պարականներուն ալ, ուրիշներու կարգին տեղեակ պահած եել նաև Խոազի Հայոց քեմք. Մահուան գոյքը քէ Գեր. Տ. Առուեն Մրգազանին եւ քէ Արմանապատի Տ. Գրիգոր Պահանային հաղորդուած և Պետրուքն, Նդիք Վրդ. Տէրեւեանի միջոցաւ, իսկ Տեղապահութեան ընթուրեան լուրը Երուաղիմին: Կրեան այս մասին հարցնել Անբիլիաս՝ Պր. Խորեն Գալիկանին, եւ Ա. Արու. Պր. Կարավոյ Յակոբեանին:

Հետեւարաք կը զարմանանք Գյումրոց ասքարաբերի Պատ. Խմբագրութեան այս հարցուաղիմումին եւ վրդովամին համար:

Աւելին՝ Երուաղիմի Պատրիարքարանը կրնա՞մ Երեւակայիլ քէ կրնար ունէ պատճառ ունենալ ալլապետ աւրծելու, այս ալ մեր զարմանիք Գյումրոցի Պատ. Խմբագրութեան:

ԽՄԲ.

Ընուհակալութեամբ կ'արձանագրենք քէ Ամերիկային Ազն. Տիկին Ք. Տառութեան Տիւալեննեւան հինգական տղայ կը նուիրեն վասի բարգաւաճման ՍիՌու-ի:

Ա.արշուրիւն ՍԻՐՈՒ Ամսագրի

Գ Ո Շ Մ Ա Կ Ա Ա Ն . —

ԱՐՑԱՎԻՇ ԱՐՔԵՊՈՍ . — Կիլիկեան ամ-
րոցներ ու Վահկայի Գղեակ 184, 177
Հռոմկայի Թղեակ 238, 272

Գ Ր Ա Կ Ա Ա Ն . —

Վ. 8. — Մանկան մը երազը աստղի մը
վրայ 65

Լ Ե Զ Ո Ւ Ա Գ Ի Տ Ա Կ Ա Ա Ն . —

ԳՐՈՅ. Հ. ԱՃԱԽԵԱՆ . — Ե. դարի հայե-
րեն բարբառները 39
Յունաքան հայերէն 77, 102, 148
Հայերէնի բարբառները 186, 222,
249, 282

Հ Ա Գ Ե Բ Ա Ա Ա Կ Ա Ա Ն . —

Բ. — Հոգեկոն ապրում եւ երածու-
թիւն 67

Ա Բ Ո Ւ Ե Ա Յ Յ Հ Ա Ր Ց Ե Բ . —

Յ. ՕԾԻԿԱՆ . — Միտք եւ սիրս 20

Ք Ն Ն Ա Գ Ա Ս Ա Կ Ա Ա Ն . —

ԱՄՓՈՓԱՑ ՊԱՐԴԻՆ. Տ. ՅՈՎՀԱՆՆԵՀՍՈՒՆ . —
Ֆրանսական Բնադրառութեան երեք
սիւները 27, 70, 95, 139, 180, 217,
241, 276

Ե Բ Ա Ժ Շ Տ Ա Գ Ի Տ Ա Կ Ա Ա Ն . —

ՕՆՆԻԿ ՈՒՂՈՒՄԸԵԱՆ . — Երածու-
թեան պատմութիւնը 35
Վերուծում երածուական զանազան
սեռերու 155, 252

Մ Ա Հ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ա Ն . —

(Մրանանորհ Տ. Կիւրեղ Բ. Ս. Պա-
րիարք Հօր նուրեւալ բիւ)
Կենսագրական զիծեր Ամեն. Տ. Կիւ-
րեղ Բ. Ս. Պատրիարք Հօր 293

Դամբանական Փառզ՝ Ն. Ս. Օծուրիւն
Տ. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Կարողիկոսի 296

ԱՄՐԴԻՒ Վ.Մ. Վ.ԲԹԱՆԵՀՍՈՒՆ . — Ան-
ձեմդիր պատրիարքը 300

ՊՄՈՒԿ Վ.Մ. — Տպաւուրութիւններ հան-
գուցեալ Տ. Կիւրեղ Ս. Պատրիարք 301
ԴԵՎԱՄ ԳԱՐԵԿԱՆԻՆ . — Ս. Պատրիարք-
չաց Վարժարանի Ցեսուչը 303

Մուզի օրեր — վախճան եւ բայում
Երանաբորհ Տ. Կիւրեղ Ս. Պա-
րիարք Հօր 309
Ցաւակցական հեռագիրներ 319
Ցաւակցական նամակներ 324

Ա. Յ Ա Կ Ո Բ Ի Ն Ե Ր Ս Է Ն . —

ՅՈՒՆ. - ՓԻԵՐ. — Ամսութայ լոււեր 46
Մարտ » » » 80
Ապրիլ » » » 110
Մայիս - ՅՈՒՆԻՍ » » » 160
Յուլիս » » » 191
Օգոստոս » » » 224
Սեպտեմբեր » » » 255
Հոկտեմբեր » » » 287
Նոյեմ. - Դեկտ. » » » 339

Տ Խ Ր Ո Ւ Ի Ն Ի . —

ՆԵՐԳԻՃԻ Սանդուկս Պօլարեան 48
Վահան Ուզունեան 48
Լեւան Խաչառուեան 48
Մբրահի Մայրապես Եղիայիան 192
Ելլիփա Մայրապես Գիւրեւան 192

Ա Յ Լ Ե Խ Ա Յ Լ Ք . —

Կիրիլլ. Բ. — Ամսնորի մեր սփոփանեց 1
ԱՂԻՃԵ Վ.Մ. — Շնորհակալիք 43
Ամմանի հայ գալուրը 45
Զատկական նօրեր 105
Հեռագիր Ս. Էջմիածնեն 110
Միւռունօհնեկ Անրիիխասի մեջ 158
ԽԵԲ. — Մխիքարն ու Մխիքարեանները 189
Նորին Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր
թեմական աշցենութիւնները 191
Կոնգակ Հայրապետական 193
Թեմական այցելութիւն Ամեն. Ս.
Պատրիարք Հօր (Ամման) 224

ԽՄԲ. — Նօրք եւ Ծիռք	288, 341	Հոգ. Տ. Պատակ. Վրդ. Թումայեամ' Բու-	
Ընտրութիւն Պատր. Տեղապահի	334	գեւոր հովիւ Լոնտոնի հայոց	337
Վ. Ա. Տ. Տարեգին Կարողիկոսի այցելութիւնը՝ Ն. Վ. Ապալլա Թա-		Գեր. Տեղապահ Տ. Խոյիչ Վրդ. Տերե-	
գաւորին	334	եան Խորայէլի մէջ	337
Ա. Քարութեան հրդեհը	336	Քառասունի հանդիսուրիւններ	338

Ա. Զ Դ

«Սիան»ի յաջորդ Յունուարի Թիւին մէջ պիտի զետեղուի Հ. Բ. Ը. Միութենէն, Վսեմ. Գալուստ Կիւլպէնիեանէն, Հիւսիսային Ամերիկայի եւ Եգիպտոսի ու Պաղտասի քեմերէն եւ սփիւրքի զանազան հայ կեդրոններէն սացած մեր նպաստներու հաշուեկեփող, իրենց մուտքի եւ ելքի զլոխներով:

ՄԱՍՈՒԼԻ ՏԱԿ Է

ՏԵՏՐԱԿ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍԱԽՈՐ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆՑ

ՄՐԲՈՑ ՑԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՀԱՐԻՆ

ՏԳԵԱԼ ԸՍՏ ՎԱՂԵՄԻ ԿԱՐԳԱԽՈՐՈՒԹԵԱՆՑ ՊԱՇԱՄԱՆՑ

ՆԱԽԱԳԱՀ ԱԹՈՈՊՑՆ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ

Գ. ՑՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ՑՊԱՐԱՆԻ ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ՎԻԹՈՌՈՑ

ՄՐԲՈՑ ՑԱԿՈՎՐԵԱՆՑ

ԵՎՐՈՒՍԱՂԵՄ

1950

ԼՈՅԱ ՏԵՍԱՆ Ս. ԱՐՈՈՈՅԱՆ ՏՊԱՐԱՆԵՒ

ՕՐԱՑՈՅՑ

1950

ԹԻԿԱԿԱՆԻՒՆ ԳՐԻՎԱԾՈՒՄ

(ՀԱՅ ՀԽՆ ՏՊԱՐԱՆԻ)

Եւ

ԲՈՒՆ ՔՈՒԱԿԱՆԻՒՆ ՀԱՅՈՑ
ՏԵԽՆ — ՏԵԽՆ = 4443 — 4443

Եւ

ՏՈՒՄՐԱԿԱՆ ՔՈՒԱԿԱՆԻՒՆ ՀԱՅՈՑ
ՈՅՉ,Թ — ՈՅՉ = 1399 — 1400

ԵՐՈՒՍԱՆԷՄ

ՏՊԱՐԱՆ ՄՐՈՑ ՏԱԿՈՐԵԱՆՑ

Էջ 224 ← → Գիր 15 դահ.

Եւ

Տ Ա Ղ Ա Ր Ա Ն

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ Ս. ԵԿԵՂԵՑԻՈՆ

Դ. Տպագրութիւն, 1949, Էջ 383, գիր 30 Պաղես. Դահեկան :

Բ Ա Ժ Ե Ե Գ Ի Ն

ՍԻՌՆԻ Տարեկան բաժնեգիւնն է՝ բոլոր Երկիրներու համար՝ Անզլ. Շիլին 10
ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ԿԱՆԻԿԻ է

Հասցե՝ Rédaction de la Revue Arménienne SION
Patriarcat Arménien, Jérusalem-Palestine

"SION," an Armenian Monthly of Religion, Literature and Philology

Printed in

JERUSALEM — PALESTINE